

Ἐκκλησιάζουσαι

Ἄριστοφάνους

εξάχθηκε από τη Βικιθήκη την 7 Σεπτεμβρίου 2024

Ἐκκλησιάζουσαι

Κωμωδία

Ἀριστοφάνους

Πραξάγορα

ὦ λαμπρὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου λύχνου
κάλλιστ' ἐν εὐστόχοισιν ἐζητημένον:
γονάς τε γὰρ σὰς καὶ τύχας δηλώσομεν:
τροχῶ γὰρ ἐλαθεὶς κεραμικῆς ῥύμης ὑπο
μυκτῆρσι λαμπρὰς ἡλίου τιμὰς ἔχεις: **5**
ὄρμα φλογὸς σημεῖα τὰ ξυγκείμενα.
σοὶ γὰρ μόνῳ δηλοῦμεν εἰκότως, ἐπεὶ
κὰν τοῖσι δωματίοισιν Ἀφροδίτης τρόπων
πειρωμέναισι πλησίον παραστατεῖς,
λορδουμένων τε σωμάτων ἐπιστάτην **10**
ὄφθαλμὸν οὐδεὶς τὸν σὸν ἐξείργει δόμων.
μόνος δὲ μηρῶν εἰς ἀπορρήτους μυχοὺς
λάμπεις ἀφεύων τὴν ἐπανθοῦσαν τρίχα:
στοάς τε καρποῦ Βακχίου τε νάματος
πλήρεις ὑποινύσαισι συμπαραστατεῖς: **15**
καὶ ταῦτα συνδρῶν οὐ λαλεῖς τοῖς πλησίον.
ἀνθ' ὧν συνείσει καὶ τὰ νῦν βουλευμάτα
ὅσα Σκίροις ἔδοξε ταῖς ἐμαῖς φίλαις.
ἀλλ' οὐδεμία πάρεστιν ἅς ἤκειν ἐχρῆν.
καίτοι πρὸς ὄρθρον γ' ἐστίν: ἢ δ' ἐκκλησία **20**
αὐτίκα μάλ' ἔσται: καταλαβεῖν δ' ἡμᾶς ἔδρας,

ἄς Φυρόμαχος ποτ' εἶπεν, εἰ μέμνησθ' ἔτι,
δεῖ τὰς ἑτέρας πως κάγκαθεζομένας λαθεῖν.
τί δῆτ' ἂν εἴη; πότερον οὐκ ἔραμμένους
ἔχουσι τοὺς πώγωνα, οὓς εἴρητ' ἔχειν; [25](#)
ἢ θαίματα τάνδρεῖα κλειψάσαις λαθεῖν
ἦν χαλεπὸν αὐταῖς; ἀλλ' ὁρῶ τονδὶ λύχνον
προσιόντα. φέρε νυν ἐπαναχωρήσω πάλιν,
μὴ καί τις ὢν ἀνὴρ ὁ προσιῶν τυγχάνη.

Γυνὴ Α

ῶρα βαδίζειν, ὡς ὁ κῆρυξ ἀρτίως [30](#)
ἡμῶν προσιουσῶν δεύτερον κεκόκκυκεν.

Πραξάγορα

ἐγὼ δέ γ' ὑμᾶς προσδοκῶσ' ἠγρηγόρη
τὴν νύκτα πᾶσαν. ἀλλὰ φέρε τὴν γείτονα
τήνδ' ἐκκαλέσωμαι θρυγονῶσα τὴν θύραν.
δεῖ γὰρ τὸν ἄνδρ' αὐτῆς λαθεῖν. [35](#)

Γυνὴ Β

ἦκουσά τοι
ὑποδομένη τὸ κνῦμά σου τῶν δακτύλων,
ἅτ' οὐ καταδαρθοῦσ'. ὁ γὰρ ἀνὴρ ὧ φιλάτη,
Σαλαμίνιος γάρ ἐστιν ὧ ξύνεμι' ἐγώ,
τὴν νύχθ' ὄλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς στρώμασιν,
ὥστ' ἄρτι τουτὶ θοιμάτιον αὐτοῦ 'λαβον. [40](#)

Γυνὴ Α

καὶ μὴν ὄρῳ καὶ Κλειναρέτην καὶ Σωστράτην
προσιούσαν ἤδη τήνδε καὶ Φιλαινέτην.

Πραξάγορα

οὐκουν ἐπέιξεσθ'; ὡς Γλύκη κατώμοσεν
τὴν ὑστάτην ἤκουσαν οἴνου τρεῖς χοῶς
ἡμῶν ἀποτεῖσιν κἀρεβίνθων χοίνικα. [45](#)

Γυνὴ Α

τὴν Σμικυθίωνος δ' οὐχ ὄρᾶς Μελιστίχην
σπεύδουσαν ἐν ταῖς ἐμβάσιν;

Πραξάγορα

καίτοι δοκεῖ
κατὰ σχολὴν παρὰ τάνδρὸς ἐξελθεῖν μόνη.

Γυνὴ Α

τὴν τοῦ καπήλου δ' οὐχ ὄρᾶς Γευσιστράτην
ἔχουσαν ἐν τῇ δεξιᾷ τὴν λαμπάδα; [50](#)

Γυνὴ Β

καὶ τὴν Φιλοδωρήτου τε καὶ Χαιρητάδου
ὄρῳ προσιούσας χἀτέρας πολλὰς πάνυ
γυναῖκας, ὅ τι πέρ ἐστ' ὄφελος ἐν τῇ πόλει.

Γυνὴ Γ

καὶ πάνυ ταλαιπώρως ἔγωγ' ὧ φιλάτῃ
ἐκδράσα παρέδυν. ὁ γὰρ ἀνήρ τὴν νύχθ' ὄλην [55](#)
ἔβητε τριχίδων ἐσπέρας ἐμπλήμενος.

Πραξάγορα

κάθησθε τοίνυν, ὡς ἂν ἀνέρωμαι τάδε
ὑμᾶς, ἐπειδὴ συλλελεγμένας ὄρω,
ὅσα Σκίροις ἔδοξεν εἰ δεδράκατε.

Γυνὴ Α

ἔγωγε. πρῶτον μὲν γ' ἔχω τὰς μασχάλας [60](#)
λόχμης δασυτέρας, καθάπερ ἦν ξυγκείμενον:
ἔπειθ' ὀπόθ' ἀνήρ εἰς ἀγορὰν οἴχοιτό μου,
ἀλειψαμένη τὸ σῶμ' ὄλον δι' ἡμέρας
ἐχραινόμενην ἐστῶσα πρὸς τὸν ἥλιον.

Γυνὴ Β

κᾶγωγε: τὸ ξυρὸν δέ γ' ἐκ τῆς οἰκίας [65](#)
ἔρριψα πρῶτον, ἵνα δασυνθείην ὄλη
καὶ μηδὲν εἶην ἔτι γυναικὶ προσφερέης.

Πραξάγορα

ἔχετε δὲ τοὺς πώγωνας, οὓς εἴρητ' ἔχειν
πάσαισιν ἡμῖν, ὅποτε συλλεγοίμεθα;

Γυνὴ Α

νὴ τὴν Ἐκάτην καλὸν γ' ἔγωγε τουτονί. [70](#)

Γυνή Β

κ᾿ἄγωγ’ Ἐπικράτους οὐκ ὀλίγῳ καλλίονα.

Πραξάγορα

ὕμεῖς δὲ τί φατε;

Γυνή Α

φασί: κατανεύουσι γάρ.

Πραξάγορα

καὶ μὴν τά γ’ ἄλλ’ ὑμῖν ὄρω πεπραγμένα.
Λακωνικὰς γὰρ ἔχετε καὶ βακτηρίας
καὶ θαϊμάτια τάνδρεϊα, καθάπερ εἶπομεν. [75](#)

Γυνή Α

ἔγωγέ τοι τὸ σκύταλον ἐξηνεγκάμην
τὸ τοῦ Λαμίου τουτὶ καθεύδοντος λάθρα.

Γυνή Β

τουτ’ ἔστ’ ἐκείνων τῶν σκυτάλων ὧν πέρδεται.

Πραξάγορα

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρ’ ἐπιτήδειός γ’ ἂν ἦν
τὴν τοῦ πανόπτου διφθέραν ἐνημμένος [80](#)
εἴπερ τις ἄλλος βουκολεῖν τὸ δῆμιον.

ἀλλ' ἄγεθ' ὅπως καὶ τὰπὶ τούτοις δράσομεν,
ἕως ἔτ' ἐστὶν ἄστρα κατὰ τὸν οὐρανόν:
ἠκκλησία δ', εἰς ἣν παρεσκευάσμεθα
ἡμεῖς βαδίζειν, ἐξ ἔω γενήσεται. [85](#)

Γυνή Α

νή τὸν Δί' ὅστε δεῖ σε καταλαβεῖν ἕδρας
ὑπὸ τῷ λίθῳ τῶν πρυτάνεων καταντικρῷ.

Γυνή Β

ταυτί γέ τοι νή τὸν Δί' ἐφερόμην, ἵνα
πληρουμένης ξαίνοιμι τῆς ἐκκλησίας.

Πραξάγορα

πληρουμένης τάλαινα; [90](#)

Γυνή Β

νή τὴν Ἄρτεμιν
ἔγωγε. τί γὰρ ἂν χειρὸν ἀκροώμην ἄρα
ξαίνουσα; γυμνὰ δ' ἐστί μου τὰ παιδιά.

Πραξάγορα

ἰδοῦ γέ σε ξαίνουσαν, ἣν τοῦ σώματος
οὐδὲν παραφῆναι τοῖς καθημένοις ἕδει.
οὐκοῦν καλὰ γ' ἂν πάθοιμεν, εἰ πλήρης τύχοι [95](#)
ὁ δῆμος ὢν κἄπειθ' ὑπερβαίνουσά τις
ἀναβαλλομένη δεῖξειε τὸν Φορμίσιον.
ἣν δ' ἐγκαθεζώμεσθα πρότεραι, λήσομεν

Ξυστειλάμεναι θαϊμάτια: τὸν πώγωνά τε
ὅταν καθῶμεν ὄν περιδησόμεσθ' ἐκεῖ, [100](#)
τίς οὐκ ἂν ἡμᾶς ἄνδρας ἠγήσαιθ' ὀρώων;

Γυνή Α

Ἀγύρριος γοῦν τὸν Προνόμου πώγων' ἔχων
λέληθε: καίτοι πρότερον ἦν οὗτος γυνή:
νυνὶ δ', ὀρθῶς, πράττει τὰ μέγιστ' ἐν τῇ πόλει.

Πραξάγορα

τούτου γε τοίνυν τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν [105](#)
τόλμημα τολμῶμεν τοσοῦτον οὔνεκα,
ἦν πως παραλαβεῖν τῆς πόλεως τὰ πράγματα
δυνώμεθ', ὥστ' ἀγαθόν τι πράξαι τὴν πόλιν:
νῦν μὲν γὰρ οὔτε θέομεν οὔτ' ἐλαύνομεν.

Γυνή Α

καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ξυνουσία [110](#)
δημηγορήσει;

Πραξάγορα

πολὺ μὲν οὔν ἄριστα που.
λέγουσι γὰρ καὶ τῶν νεανίσκων ὅσοι
πλεῖστα σποδοῦνται, δεινοτάτους εἶναι λέγειν:
ἡμῖν δ' ὑπάρχει τοῦτο κατὰ τύχην τινά.

Γυνή Α

οὐκ οἶδα: δεινὸν δ' ἐστὶν ἢ μὴ ἴμπειρία. [115](#)

Πραξάγορα

οὐκοῦν ἐπίτηδες ξυνελέγημεν ἐνθάδε,
ὅπως προμελετήσωμεν ἀκεῖ δεῖ λέγειν.
οὐκ ἂν φθάνοις τὸ γένειον ἂν περιδομένη
ἄλλαι θ' ὅσαι λαλεῖν μεμελετήκασί που.

Γυνή Α

τίς δ' ὃ μέλ' ἡμῶν οὐ λαλεῖν ἐπίσταται; [120](#)

Πραξάγορα

ἴθι δὴ σὺ περιδοῦ καὶ ταχέως ἀνὴρ γενοῦ:
ἐγὼ δὲ θεῖσα τοὺς στεφάνους περιδήσομαι
καυτὴ μεθ' ὑμῶν, ἦν τί μοι δόξη λέγειν.

Γυνή Α

δεῦρ' ὃ γλυκυτάτη Πραξαγόρα, σκέψαι τάλαν
ὡς καὶ καταγέλαστον τὸ πρᾶγμα φαίνεται. [125](#)

Πραξάγορα

πῶς καταγέλαστον;

Γυνή Α

ὥσπερ εἴ τις σηπίας
πώγωνα περιδήσειεν ἐσταθευμέναις.

Πραξάγορα

ὁ περιστίαρχος, περιφέρειν χρή τὴν γαλῆν.
πάριτ' ἔς τὸ πρόσθεν. Ἄριφραδες παῦσαι λαλῶν.
κάθιζε παριῶν. τίς ἀγορεύειν βούλεται; [130](#)

Γυνή Α

ἐγώ.

Πραξάγορα

περίθου δὴ τὸν στέφανον τύχᾳγαθῆ.

Γυνή Α

ἰδού.

Πραξάγορα

λέγοις ἄν.

Γυνή Α

εἶτα πρὶν πιεῖν λέγω;

Πραξάγορα

ἰδού πιεῖν.

Γυνή Α

τί γὰρ ὦ μέλ' ἐστεφανωσάμην;

Πραξάγορα

ἄπιθ' ἐκποδών: τοιαῦτ' ἂν ἡμᾶς ἠργάσω
κάκει. [135](#)

Γυνή Α

τί δ'; οὐ πίνουσι κἄν τῆκκλησίᾳ;

Πραξάγορα

ἰδοῦ γε σοὶ πίνουσι.

Γυνή Α

νῆ τὴν Ἄρτεμιν
καὶ ταῦτα γ' εὖζωρον. τὰ γοῦν βουλευματα
αὐτῶν ὅσ' ἂν πράξωσιν ἐνθυμουμένοις
ὥσπερ μεθόντων ἐστὶ παραπεπληγμένα.
καὶ νῆ Δία σπένδουσί γ': ἢ τίνοσ χάριν [140](#)
τοσαῦτ' ἂν ἠὔχοντ', εἴπερ οἶνος μὴ παρῆν;
καὶ λοιδοροῦνται γ' ὥσπερ ἐμπεπωκότες,
καὶ τὸν παροinouντ' ἐκφέρουσ' οἱ τοξόται,

Πραξάγορα

σὺ μὲν βάδιζε καὶ κάθησ': οὐδὲν γὰρ εἶ.

Γυνή Α

νή τὸν Δί' ἢ μοι μὴ γενειᾶν κρεῖττον ἦν: [145](#)
δίψη γάρ, ὡς ἔοικ', ἀφαιανθήσομαι.

Πραξάγορα

ἔσθ' ἥτις ἑτέρα βούλεται λέγειν;

Γυνή Β

ἐγώ.

Πραξάγορα

ἴθι δὴ στεφανοῦ: καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται.
ἄγε νυν ὅπως ἀνδριστὶ καὶ καλῶς ἐρεῖς
διερισσαμένη τὸ σχῆμα τῇ βακτηρίᾳ. [150](#)

Γυνή Β

ἐβουλόμην μὲν ἂν ἕτερον τῶν ἠθάδων
λέγειν τὰ βέλτισθ', ἵν' ἐκαθήμην ἥσυχος:
νῦν δ' οὐκ ἐάσω κατὰ γε τὴν ἐμὴν μίαν
ἐν τοῖς καπηλείοισι λάκκους ἐμποιεῖν
ὔδατος, ἐμοὶ μὲν οὐ δοκεῖ μὰ τῷ θεῷ. [155](#)

Πραξάγορα

μὰ τῷ θεῷ; τάλαινα ποῦ τὸν νοῦν ἔχεις;

Γυνή Β

τί δ' ἔστιν; οὐ γὰρ δὴ πιεῖν γ' ἤτησά σε.

Πραξάγορα

μὰ Δί' ἄλλ' ἀνήρ ὢν τῷ θεῷ κατώμοσας,
καίτοι τά γ' ἄλλ' εἰποῦσα δεξιώτατα.

Γυνή Β

ὦ νῆ τὸν Ἀπόλλω. [160](#)

Πραξάγορα

παῦε τοίνυν, ὡς ἐγὼ
ἐκκλησιάσουσ' οὐκ ἂν προβαίην τὸν πόδα
τὸν ἕτερον, εἰ μὴ ταῦτ' ἀκριβωθήσεται.

Γυνή Β

φέρε τὸν στέφανον: ἐγὼ γὰρ αὔ λέξω πάλιν.
οἴμαι γὰρ ἤδη μεμελετηκέναι καλῶς.
ἐμοὶ γὰρ ὦ γυναῖκες αἰ καθήμεναι— [165](#)

Πραξάγορα

γυναῖκας αὔ δύστηνε τοὺς ἄνδρας λέγεις;

Γυνή Β

δι' Ἐπίγονόν γ' ἐκεῖνον: ἐπιβλέψασα γὰρ
ἐκεῖσε πρὸς γυναῖκας ὄμοιην λέγειν.

Πραξάγορα

ἄπερρε καὶ σὺ καὶ κάθησ' ἐντευθενί:
αὐτὴ γὰρ ὑμῶν γ' ἔνεκά μοι λέξιν δοκῶ [170](#)
τονδὶ λαβοῦσα. τοῖς θεοῖς μὲν εὐχομαι
τυχεῖν κατορθώσασα τὰ βεβουλευμένα.
ἐμοὶ δ' ἴσον μὲν τῆσδε τῆς χώρας μέτα
ὄσονπερ ὑμῖν: ἄχθομαι δὲ καὶ φέρω
τὰ τῆς πόλεως ἅπαντα βαρέως πράγματα. [175](#)
ὄρῳ γὰρ αὐτὴν προστάταισι χρωμένην
ἄει πονηροῖς: κἂν τις ἡμέραν μίαν
χρηστὸς γένηται, δέκα πονηρὸς γίγνεται.
ἐπέτρεψας ἑτέρω: πλείον' ἔτι δράσει κακά.
χαλεπὸν μὲν οὖν ἄνδρας δυσαρέστους νουθετεῖν, [180](#)
οἳ τοὺς φιλεῖν μὲν βουλομένους δεδοίκατε,
τοὺς δ' οὐκ ἐθέλοντας ἀντιβολεῖθ' ἐκάστοτε.
ἐκκλησίαισιν ἦν ὅτ' οὐκ ἐχρώμεθα
οὐδὲν τὸ παράπαν: ἀλλὰ τόν γ' Ἀγύρριον
πονηρὸν ἠγούμεσθα: νῦν δὲ χρωμένων [185](#)
ὁ μὲν λαβὼν ἀργύριον ὑπερεπήνεσεν,
ὁ δ' οὐ λαβὼν εἶναι θανάτου φήσ' ἀξίους
τοὺς μισθοφορεῖν ζητοῦντας ἐν τῆκκλησίᾳ.

Γυνὴ Α

νὴ τὴν Ἀφροδίτην εὖ γε ταυταγὶ λέγεις.

Πραξάγορα

τάλαιν' Ἀφροδίτην ὤμοσας; χαρίεντά γ' ἂν [190](#)
ἔδρασας, εἰ τοῦτ' εἶπας ἐν τῆκκλησίᾳ.

Γυνή Α

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶπον.

Πραξάγορα

μηδ' ἐθίζου νῦν λέγειν.
τὸ συμμαχικὸν αὖ τοῦθ', ὅτ' ἐσκοπούμεθα,
εἰ μὴ γένοιτ', ἀπολεῖν ἔφασκον τὴν πόλιν:
ὅτε δὴ δ' ἐγένετ', ἤχθοντο, τῶν δὲ ῥητόρων [195](#)
ὁ τοῦτ' ἀναπείσας εὐθύς ἀποδρὰς ὄχρετο.
ναῦς δεῖ καθέλκειν: τῷ πένητι μὲν δοκεῖ,
τοῖς πλουσίοις δὲ καὶ γεωργοῖς οὐ δοκεῖ.
Κορινθίοις ἄχθεσθε, κάκεινοί γέ σοι:
νῦν εἰσὶ χρηστοί, καὶ σύ νυν χρηστὸς γενοῦ. [200](#)
Ἄργειος ἀμαθής, ἀλλ' Ἰερώνυμος σοφός:
σωτηρία παρέκυψεν, ἀλλ' ὠράζεται
Θρασύβουλος αὐτὸς οὐχὶ παρακαλούμενος.

Γυνή Α

ὡς ξυνετὸς ἀνὴρ.

Πραξάγορα

νῦν καλῶς ἐπήνεσας.
ὕμεῖς γάρ ἐστ' ὃ δῆμε τούτων αἴτιοι. [205](#)
τὰ δημόσια γὰρ μισθοφοροῦντες χρήματα
ἰδία σκοπεῖσθ' ἕκαστος ὃ τι τις κερδανεῖ,
τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ Αἴσιμος κυλίνδεται.
ἦν οὖν ἐμοὶ πίθησθε, σωθήσεσθ' ἔτι.
ταῖς γὰρ γυναίξι φημὶ χρῆναι τὴν πόλιν [210](#)

ἡμᾶς παραδοῦναι. καὶ γὰρ ἐν ταῖς οἰκίαις
ταύταις ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα.

Γυνή Α

εὖ γ' εὖ γε νῆ Δί' εὖ γε.

Γυνή Β

λέγε λέγ' ὦγαθέ.

Πραξάγορα

ὥς δ' εἰσὶν ἡμῶν τοὺς τρόπους βελτίονες
ἐγὼ διδάξω. πρῶτα μὲν γὰρ τάρια [215](#)
βάπτουσι θερμοῦ κατὰ τὸν ἀρχαῖον νόμον
ἀπαξάπασαι, κούχι μεταπειρωμένας
ἴδοις ἂν αὐτάς. ἡ δ' Ἀθηναίων πόλις,
εἰ τοῦτο χρηστῶς εἶχεν, οὐκ ἂν ἐσώζετο,
εἰ μὴ τι καινὸν ἄλλο περιηργάζετο. [220](#)
καθήμεναι φρύγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
ἐπὶ τῆς κεφαλῆς φέρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
τὰ Θεσμοφόρι' ἄγουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
πέττουσι τοὺς πλακοῦντας ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
τοὺς ἄνδρας ἐπιτρίβουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ: [225](#)
αὐταῖς παροψωνοῦσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
οἶνον φιλοῦσ' εὗζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ:
βινούμεναι χαίρουσιν ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ.
ταύταισιν οὖν ὧνδρες παραδόντες τὴν πόλιν
μὴ περιλαλῶμεν, μηδὲ πυνθανώμεθα [230](#)
τί ποτ' ἄρα δρᾶν μέλλουσιν, ἀλλ' ἀπλῶ τρόπῳ
ἐῶμεν ἄρχειν, σκεψάμενοι ταυτὶ μόνον,
ὥς τοὺς στρατιώτας πρῶτον οὔσαι μητέρες

σφῆζιν ἐπιθυμήσουσιν: εἶτα σιτία
τίς τῆς τεκούσης μᾶλλον ἐπιπέμψειεν ἄν; [235](#)
χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή,
ἄρχουσά τ' οὐκ ἄν ἐξαπατηθεῖη ποτέ:
αὐταὶ γάρ εἰσιν ἐξαπατᾶν εἰθισμέναι.
τὰ δ' ἄλλ' ἑάσω: ταῦτ' ἐὰν πίθησθέ μοι,
εὐδαιμονοῦντες τὸν βίον διάξετε. [240](#)

Γυνή A

εὖ γ' ὃ γλυκυτάτη Πραξαγόρα καὶ δεξιῶς,
πόθεν ὦ τάλαινα ταῦτ' ἔμαθες οὕτω καλῶς;

Πραξαγόρα

ἐν ταῖς φυγαῖς μετὰ τὰνδρὸς ὄκησ' ἐν πυκνί:
ἔπειτ' ἀκούουσ' ἐξέμαθον τῶν ῥητόρων.

Γυνή A

οὐκ ἐτός ἄρ' ὃ μέλ' ἦσθα δεινὴ καὶ σοφὴ: [245](#)
καὶ σε στρατηγεῖν αἰ γυναῖκες ἀντόθεν
αἰρούμεθ', ἦν ταῦθ' ἀπινοεῖς κατεργάση.
ἀτὰρ ἦν Κέφαλός σοι λαιδορῆται προσφθαρεῖς,
πῶς ἀντερεῖς πρὸς αὐτὸν ἐν τήκκλησίᾳ;

Πραξαγόρα

φήσω παραφρονεῖν αὐτόν. [250](#)

Γυνή A

ἀλλὰ τοῦτό γε
ἴσασι πάντες.

Πραξάγορα

ἀλλὰ καὶ μελαγχολᾶν.

Γυνή Α

καὶ τοῦτ' ἴσασιν.

Πραξάγορα

ἀλλὰ καὶ τὰ τρύβλια
κακῶς κεραμεύειν, τὴν δὲ πόλιν εὖ καὶ καλῶς.

Γυνή Α

τί δ' ἦν Νεοκλείδης ὁ γλάμων σε λοιδορῆ;

Πραξάγορα

τούτω μὲν εἶπον ἐς κυνὸς πυγὴν ὄρᾶν. [255](#)

Γυνή Α

τί δ' ἦν ὑποκρούωσίν σε;

Πραξάγορα

προσκινήσομαι
ἅτ' οὐκ ἄπειρος οὔσα πολλῶν κρουμάτων.

Γυνή Α

ἐκεῖνο μόνον ἄσκεπτον, ἦν σ' οἱ τοξόται
ἔλκωσιν, ὅ τι δράσεις ποτ'.

Πραξάγορα

ἐξαγκωνιῶ
ώδι: μέση γὰρ οὐδέποτε ληφθήσομαι. [260](#)

Γυνή Β

ἡμεῖς δέ γ', ἦν αἴρωσ', ἔαν κελεύσομεν.

Γυνή Α

ταυτὶ μὲν ἡμῖν ἐντεθύμηται καλῶς
ἐκεῖνο δ' οὐ πεφροντίκαμεν, ὅτῳ τρόπῳ
τὰς χεῖρας αἴρειν μνημονεύσομεν τότε.
εἰθισμένα γάρ ἐσμεν αἴρειν τὸ σκέλει. [265](#)

Πραξάγορα

χαλεπὸν τὸ πρᾶγμα: ὅμως δὲ χειροτονητέον
ἐξωμισάσαις τὸν ἕτερον βραχίονα.
ἄγε νυν ἀναστέλλεσθ' ἄνω τὰ χιτώνια:
ὑποδεῖσθε δ' ὡς τάχιστα τὰς Λακωνικάς,
ὥσπερ τὸν ἄνδρ' ἐθεᾶσθ', ὅτ' εἰς ἐκκλησίαν [270](#)
μέλλοι βαδίζειν ἢ θύραζ' ἐκάστοτε.
ἔπειτ' ἐπειδὰν ταῦτα πάντ' ἔχη καλῶς,

περιδεισθε τούς πώγωνα. ἡνίκ' ἂν δέ γε
τούτους ἀκριβώσητε περιηρμοσμένοι,
καὶ θαίματα τάνδρεϊά γ' ἄπερ ἐκλέψατε [275](#)
ἐπαναβάλεσθε, κῆρα ταῖς βακτηρίαις
ἐπερειδόμενοι βαδίζετ' ἄδουσαι μέλος
πρεσβυτικόν τι, τὸν τρόπον μιμούμενοι
τὸν τῶν ἀγροίκων.

Γυνή Β

εὖ λέγεις: ἡμεῖς δέ γε
προΐωμεν αὐτῶν. καὶ γὰρ ἐτέρας οἶομαι [280](#)
ἐκ τῶν ἀγρῶν ἐς τὴν πύκν' ἤξιεν ἄντικρυς
γυναῖκας.

Πραξάγορα

ἀλλὰ σπεύσαθ' ὡς εἴωθ' ἐκεῖ
τοῖς μὴ παροῦσιν ὀρθρίοις ἐς τὴν πύκνα
ὑπαποτρέχειν ἔχουσι μηδὲ πάπταλον.

Χορὸς

ᾧρα προβαίνειν ὄνδρες ἡμῖν ἐστι: τοῦτο γὰρ χρὴ [285](#)
μεμνημένας ἀεὶ λέγειν, ὡς μήποτ' ἐξολίσθη
ἡμᾶς. ὁ κίνδυνος γὰρ οὐχὶ μικρός, ἦν ἀλῶμεν
ἐνδυόμεναι κατὰ σκότον τόλμημα τηλικοῦτον.

χωρῶμεν εἰς ἐκκλησίαν ὄνδρες: ἠπειλίησε γὰρ
ὁ θεσμοθέτης, ὃς ἂν [290](#)
μὴ πρῶ πάνυ τοῦ κνέφους
ἦκη κεκονιμένος,
στέργων σκοροδάμη
βλέπων ὑπότριμμα, μὴ

δώσειν τὸ τριώβολον.
ἀλλ' ὃ Χαριτιμίδη
καὶ Σμίκυθε καὶ Δράκης
ἔπου κατεπείγων,
σαυτῶ προσέχων ὅπως
μηδὲν παραχορδιεῖς [295](#)
ὧν δεῖ σ' ἀποδεῖξαι:
ὅπως δὲ τὸ σύμβολον
λαβόντες ἔπειτα πλησίοι
καθεδούμεθ', ὡς
ἂν χειροτονῶμεν
ἅπανθ' ὀπόσ' ἂν δέη
τὰς ἡμετέρας φίλας.
καίτοι τί λέγω; φίλους
γὰρ χρῆν μ' ὀνομάζειν.

ὄρα δ' ὅπως ὠθήσομεν τούσδε τοὺς ἐξ ἄστεως [300](#)
ἦκοντας, ὅσοι πρὸ τοῦ
μέν, ἠνίκ' ἔδει λαβεῖν
ἐλθόντ' ὀβολὸν μόνον,
καθῆντο λαλοῦντες
ἐν τοῖς στεφανώμασιν,
νυνὶ δ' ἐνοχλοῦσ' ἄγαν.
ἀλλ' οὐχί, Μυρωνίδης
ὅτ' ἦρχεν ὁ γεννάδας,
οὐδεὶς ἂν ἐτόλμα
τὰ τῆς πόλεως διοικεῖν [305](#)
ἀργύριον φέρων:
ἀλλ' ἦκεν ἕκαστος
ἐν ἀσκιδίῳ φέρων
πιεῖν ἅμα τ' ἄρτον αὐτῶ
καὶ δύο κρομμύω
καὶ τρεῖς ἂν ἐλάας.
νυνὶ δὲ τριώβολον
ζητοῦσι λαβεῖν, ὅταν
πράττωσί τι κοινὸν ὄσ-

περ πηλοφοροῦντες. [310](#)

Βλέπυρος

τί τὸ πρᾶγμα; ποῖ ποθ' ἡ γυνὴ φρούδη 'στί μοι;
ἐπεὶ πρὸς ἔω νῦν γ' ἔστιν, ἢ δ' οὐ φαίνεται.
ἐγὼ δὲ κατὰκειμαι πάλαι χεζητιῶν,
τὰς ἐμβάδας ζητῶν λαβεῖν ἐν τῷ σκότῳ
καὶ θοιμάτιον: ὅτε δὴ δ' ἐκεῖνο ψηλαφῶν [315](#)
οὐκ ἐδυνάμην εὐρεῖν, ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν
ἐπεῖχε κρούων ὁ κοπρεαῖος, λαμβάνω
τουτὶ τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιδιπλοῖδιον,
καὶ τὰς ἐκείνης Περσικὰς ὑφέλκομαι.
ἀλλ' ἐν καθαρῷ ποῦ, ποῦ τις ἂν χέσας τύχοι; [320](#)
ἢ πανταχοῦ τοι νυκτός ἐστιν ἐν καλῷ;
οὐ γάρ με νῦν χέζοντά γ' οὐδεὶς ὄψεται.
οἴμοι κακοδαίμων, ὅτι γέρων ὦν ἠγόμεν
γυναῖχ': ὅσας εἴμ' ἄξιος πληγὰς λαβεῖν.
οὐ γάρ ποθ' ὑγιὲς οὐδὲν ἐξελήλυθεν [325](#)
δράσους'. ὅμως δ' οὔν ἐστιν ἀποπατητέον.

Ἄνήρ

τίς ἔστιν; οὐ δήπου Βλέπυρος ὁ γειτνιῶν;

Βλέπυρος

νὴ τὸν Δί' αὐτὸς δῆτ' ἐκεῖνος.

Ἄνήρ

εἰπέ μοι,
τί τοῦτό σοι τὸ πυρρόν ἐστιν; οὔτι που

Κινησίας σου κατατετίληκέν ποθεν; [330](#)

Βλέπυρος

οὔκ, ἀλλὰ τῆς γυναικὸς ἐξελήλυθα
τὸ κροκωτίδιον ἀμπισχόμενος οὐνδύεται.

Ἄνῆρ

τὸ δ' ἰμάτιόν σου ποῦ 'στιν;

Βλέπυρος

οὐκ ἔχω φράσαι.
ζητῶν γὰρ αὐτ' οὐχ ἠῦρον ἐν τοῖς στρώμασιν.

Ἄνῆρ

εἶτ' οὐδὲ τὴν γυναῖκ' ἐκέλευσάς σοι φράσαι; [335](#)

Βλέπυρος

μὰ τὸν Δί' οὐ γὰρ ἔνδον οὔσα τυγχάνει,
ἀλλ' ἐκτετρύπηκεν λαθοῦσά μ' ἔνδοθεν:
ὃ καὶ δέδοικα μή τι δρᾷ νεώτερον.

Ἄνῆρ

νῆ τὸν Ποσειδῶ ταῦτὰ τοίνυν ἄντικρυς
ἐμοὶ πέπονθας. καὶ γὰρ ἦ Ξύνειμ' ἐγὼ [340](#)
φρούδη 'στ' ἔχουσα θοιμάτιον οὐγὼ 'φόρου.
κοῦ τοῦτο λυπεῖ μ', ἀλλὰ καὶ τὰς ἐμβάδας.

οὔκουν λαβεῖν γ' αὐτάς ἐδυνάμην οὐδαμοῦ.

Βλέπυρος

μὰ τὸν Διόνυσον οὐδ' ἐγὼ γὰρ τὰς ἐμάς
Λακωνικάς, ἀλλ' ὡς ἔτυχον χεζητιῶν, [345](#)
ἐς τὸ κοθόρνῳ τὸ πόδ' ἐνθεῖς ἴεμαι,
ἵνα μὴ ἴγχεσαιμ' ἐς τὴν σισύραν: φανὴ γὰρ ἦν.

Ἄνῆρ

τί δῆτ' ἂν εἴη; μῶν ἐπ' ἄριστον γυνή
κέκληκεν αὐτὴν τῶν φίλων;

Βλέπυρος

γνώμην γ' ἐμήν.

Ἄνῆρ

οὔκουν πονηρά γ' ἐστὶν ὅ τι κᾶμ' εἰδέναί. [350](#)
ἀλλὰ σὺ μὲν ἱμονιάν τιν' ἀποπατεῖς, ἐμοὶ δ'
ᾧρα βαδίζειν ἐστὶν εἰς ἐκκλησίαν,
ἦνπερ λάβω θοιμάτιον, ὅπερ ἦν μοι μόνον.

Βλέπυρος

κᾶγωγ', ἐπειδὰν ἀποπατήσω: νῦν δέ μου
ἀχράς τις ἐγκλήσασ' ἔχει τὰ σιτία. [355](#)

Ἄνῆρ

μῶν ἦν Θρασύβουλος εἶπε τοῖς Λακωνικοῖς;

Βλέπυρος

νῆ τὸν Διόνυσον ἐνέχεται γοῦν μοι σφόδρα.
ἀτὰρ τί δράσω; καὶ γὰρ οὐδὲ τοῦτό με
μόνον τὸ λυποῦν ἐστιν, ἀλλ' ὅταν φάγω,
ὅποι βαδιεῖταιί μοι τὸ λοιπὸν ἢ κόπρος. [360](#)
νῦν μὲν γὰρ οὗτος βεβαλάνωκε τὴν θύραν,
ὅστις ποτ' ἔσθ' ἄνθρωπος ἀχραδούσιος.
τίς ἂν οὖν ἰατρόν μοι μετέλθοι καὶ τίνα;
τίς τῶν κατὰ πρωκτὸν δεινός ἐστι τὴν τέχνην;
ἀλλ' οἶδ', Ἀμύνων. ἀλλ' ἴσως ἀρνήσεται. [365](#)
Ἄντισθένη τις καλεσάτω πάση τέχνη.
οὗτος γὰρ ἀνὴρ ἔνεκά γε στεναγμάτων
οἶδεν τί πρωκτὸς βούλεται χεζητιῶν.
ὦ πότνι' Εἰλείθια μὴ με περιίδης
διαρραγέντα μηδὲ βεβαλανωμένον, [370](#)
ἵνα μὴ γένωμαι σκωραμὶς κωμωδική.

Χρέμης

οὗτος τί ποιεῖς; οὔτι που χέζεις;

Βλέπυρος

ἐγώ;
οὐ δῆτ' ἔτι γε μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἀνίσταμαι.

Χρέμης

τὸ τῆς γυναικὸς δ' ἀμπέχει χιτώνιον;

Βλέπυρος

ἐν τῷ σκοτῶ γὰρ τοῦτ' ἔτυχον ἔνδον λαβῶν. [375](#)
ἀτὰρ πόθεν ἦκεις ἐτεόν;

Χρέμης

ἐξ ἐκκλησίας.

Βλέπυρος

ἤδη λέλυται γάρ;

Χρέμης

νὴ Δί' ὄρθριον μὲν οὔν.
καὶ δῆτα πολὺν ἢ μίλτος ὃ Ζεῦ φίλτατε
γέλων παρέσχεν, ἦν προσέρραινον κύκλω.

Βλέπυρος

τὸ τριώβολον δῆτ' ἔλαβες; [380](#)

Χρέμης

εἰ γὰρ ὄφελον.
ἀλλ' ὕστερος νῦν ἦλθον, ὥστ' αἰσχύνομαι
μὰ τὸν Δί' οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν θύλακον.

Βλέπυρος

τὸ δ' αἷτιον τί;

Χρέμης

πλεῖστος ἀνθρώπων ὄχλος,
ὅσος οὐδεπώποτ' ἦλθ' ἀθρόος ἐς τὴν πύκνα.
καὶ δῆτα πάντες σκυτοτόμοις ἠκάζομεν [385](#)
ὀρῶντες αὐτούς. οὐ γὰρ ἄλλ' ὑπερφυῶς
ὡς λευκοπληθῆς ἦν ἰδεῖν ἠκκλησία:
ὥστ' οὐκ ἔλαβον οὔτ' αὐτὸς οὔτ' ἄλλοι συχνοί.

Βλέπυρος

οὐδ' ἄρ' ἂν ἐγὼ λάβοιμι νῦν ἐλθών;

Χρέμης

πόθεν;
οὐδ' εἰ μὰ Δία τότε ἦλθες ὅτε τὸ δεύτερον [390](#)
ἀλεκτρυὼν ἐφθέγγετ'.

Βλέπυρος

οἴμοι δεῖλαιος.
Ἄντίλοχ' ἀποίμωξόν με τοῦ τριωβόλου
τὸν ζῶντα μᾶλλον. τὰ μὰ γὰρ διοίχεται.
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἦν, ὅτι τοσοῦτον χρῆμ' ὄχλου
οὕτως ἐν ᾧρα ξυνελέγη; [395](#)

Χρέμης

τί δ' ἄλλο γ' ἢ
ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι περὶ σωτηρίας

γνώμας καθεῖναι τῆς πόλεως; κᾶτ' εὐθέως
πρῶτος Νεοκλείδης ὁ γλάμων παρείρπυσεν.
κᾶπειθ' ὁ δῆμος ἀναβοᾷ πόσον δοκεῖς,
'οὐ δεινὰ τολμᾷν τουτονὶ δημηγορεῖν, [400](#)
καὶ ταῦτα περὶ σωτηρίας προκειμένου,
ὃς αὐτὸς αὐτῷ βλεφαρίδ' οὐκ ἐσώσατο;
ὁ δ' ἀναβόησας καὶ περιβλέψας ἔφη,
'τί δαί με χρῆν δρᾶν;'

Βλέπυρος

'σκόροδ' ὁμοῦ τρίψαντ' ὀπῶ
τιθύμαλλον ἐμβαλόντα τοῦ Λακωνικοῦ [405](#)
σαυτοῦ παραλείφειν τὰ βλέφαρα τῆς ἐσπέρας,
ἔγωγ' ἂν εἶπον, εἰ παρῶν ἐτύγχανον.

Χρέμης

μετὰ τοῦτον Εὐαίων ὁ δεξιώτατος
παρῆλθε γυμνός, ὡς ἐδόκει τοῖς πλείοσιν:
αὐτός γε μέντοῦφασκεν ἱμάτιον ἔχειν: [410](#)
κᾶπειτ' ἔλεξε δημοτικωτάτους λόγους:
'ὄρᾳτε μέν με δεόμενον σωτηρίας
τετραστατήρου καυτόν: ἀλλ' ὅμως ἐρῶ
ὡς τὴν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας σώσετε.
ἦν γὰρ παρέχωσι τοῖς δεομένοις οἱ κναφῆς [415](#)
χλαίνας, ἐπειδὴν πρῶτον ἦλιος τραπῆ,
πλευρίτις ἡμῶν οὐδέν' ἂν λάβοι ποτέ.
ὅσοις δὲ κλίνη μὴ 'στι μηδὲ στρώματα,
ἰέναι καθευδήσοντας ἀπονενιμμένους
ἐς τῶν σκυλοδεψῶν: ἦν δ' ἀποκλήη θύρα [420](#)
χειμῶνος ὄντος, τρεῖς σισύρας ὀφειλέτω.'

Βλέπυρος

νή τὸν Διόνυσον χρηστά γ': εἰ δ' ἐκεῖνά γε
προσέθηκεν, οὐδείς ἀντεχειροτόνησεν ἄν,
τοὺς ἀλφिताμοιβοὺς τοῖς ἀπόροις τρεῖς χοίνικας
δεῖπνον παρέχειν ἅπασιν ἢ κλάειν μακρά, [425](#)
ἵνα τοῦτ' ἀπέλαυσαν Ναυσικύδους τάγαθόν.

Χρέμης

μετὰ τοῦτο τοίνυν εὐπρεπῆς νεανίας
λευκός τις ἀνεπήδησ' ὅμοιος Νικία
δημηγορήσων, κάπεχείρησεν λέγειν
ὡς χρή παραδοῦναι ταῖς γυναῖξι τὴν πόλιν. [430](#)
εἴτ' ἐθορύβησαν κἀνέκραγον ὡς εὖ λέγοι,
τὸ σκυτοτομικὸν πλῆθος, οἱ δ' ἐκ τῶν ἀγρῶν
ἀνεβορβόρυξαν.

Βλέπυρος

νοῦν γὰρ εἶχον νῆ Δία.

Χρέμης

ἀλλ' ἦσαν ἥπτους: ὁ δὲ κατεῖχε τῆ βοῆ,
τάς μὲν γυναῖκας πόλλ' ἀγαθὰ λέγων, σὲ δὲ [435](#)
πολλὰ κακά.

Βλέπυρος

καὶ τί εἶπε;

Χρέμης

πρῶτον μὲν σ' ἔφη
εἶναι πανοῦργον.

Βλέπυρος

καὶ σέ;

Χρέμης

μή πω τοῦτ' ἔρη.
κᾶπειτα κλέπτῃν.

Βλέπυρος

ἐμὲ μόνον;

Χρέμης

καὶ νῆ Δία
καὶ συκοφάντην.

Βλέπυρος

ἐμὲ μόνον;

Χρέμης

καὶ νῆ Δία
τωνδὶ τὸ πλῆθος. [440](#)

Βλέπυρος

τίς δὲ τοῦτ' ἄλλως λέγει;

Χορὸς

γυναῖκα δ' εἶναι πρᾶγμα ἔφη νουβυστικὸν
καὶ χρηματοποιόν· κοῦτε τὰ πόρρητ' ἔφη
ἐκ Θεσμοφόρον ἐκάστοτ' αὐτὰς ἐκφέρειν,
σὲ δὲ καὶ με βουλεύοντε τοῦτο δρᾶν αἰεί.

Βλέπυρος

καὶ νῆ τὸν Ἑρμῆν τοῦτό γ' οὐκ ἐψεύσατο. [445](#)

Χρέμης

ἔπειτα συμβάλλειν πρὸς ἀλλήλας ἔφη
ἱμάτια χρυσί' ἀργύριον ἐκπώματα
μόνας μόναις, οὐ μαρτύρων ἐναντίον,
καὶ ταῦτ' ἀποφέρειν πάντα κοῦκ ἀποστερεῖν,
ἡμῶν δὲ τοὺς πολλοὺς ἔφασκε τοῦτο δρᾶν. [450](#)

Βλέπυρος

νῆ τὸν Ποσειδῶ μαρτύρων γ' ἐναντίον.

Χρέμης

οὐ συκοφαντεῖν, οὐ διώκειν, οὐδὲ τὸν
δῆμον καταλύειν, ἀλλὰ πολλὰ καγαθά,
ἕτερα τε πλεῖστα τὰς γυναῖκας ἠυλόγει.

Βλέπυρος

τί δῆτ' ἔδοξεν; [455](#)

Χρέμης

ἐπιτρέπειν γε τὴν πόλιν
ταύταις. ἐδόκει γὰρ τοῦτο μόνον ἐν τῇ πόλει
οὔπω γεγενῆσθαι.

Βλέπυρος

καὶ δέδοκται;

Χρέμης

φήμ' ἐγώ.

Βλέπυρος

ἅπαντά τ' αὐταῖς ἐστι προστεταγμένα
ἃ τοῖσιν ἀστοῖς ἔμελεν;

Χρέμης

οὔτω ταῦτ' ἔχει.

Βλέπυρος

οὐδ' ἐς δικαστήριον ἄρ' εἴμ' ἀλλ' ἢ γυνή; [460](#)

Χρέμης

οὐδ' ἔτι σὺν θρέψεις οὓς ἔχεις ἀλλ' ἢ γυνή.

Βλέπυρος

οὐδὲ στένειν τὸν ὄρθρον ἔτι πρᾶγμ' ἄρά μοι;

Χρέμης

μὰ Δί' ἀλλὰ ταῖς γυναιξὶ ταῦτ' ἤδη μέλει:
σὺ δ' ἀστενακτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

Βλέπυρος

ἐκεῖνο δεινὸν τοῖσιν ἠλίκοισι νῶν, [465](#)
μὴ παραλαβοῦσαι τῆς πόλεως τὰς ἡνίας
ἔπειτ' ἀναγκάζωσι πρὸς βίαν—

Χρέμης

τί δρᾶν;

Βλέπυρος

κινεῖν ἑαυτάς.

Χρέμης

ἦν δὲ μὴ δυνώμεθα;

Βλέπυρος

ἄριστον οὐ δώσουσι.

Χρέμης

σὺ δέ γε νῆ Δία
δρᾷ ταῦθ', ἴν' ἀριστῶς τε καὶ κινῆς ἅμα. [470](#)

Βλέπυρος

τὸ πρὸς βίαν δεινότατον.

Χρέμης

ἀλλ' εἰ τῇ πόλει
τοῦτο ξυνοίσει, ταῦτα χρὴ πάντ' ἄνδρα δρᾶν.

Βλέπυρος

λόγος γέ τοί τις ἔστι τῶν γεραιτέρων,
ἀνόηθ' ὅσ' ἂν καὶ μῶρα βουλευσώμεθα,
ἅπαντ' ἐπὶ τὸ βέλτιον ἡμῖν ξυμφέρειν. [475](#)

Χρέμης

καὶ ξυμφέροι γ' ὧ πότνια Παλλὰς καὶ θεοί.
ἀλλ' εἴμι: σὺ δ' ὑγίαινε.

Βλέπυρος

καὶ σύ γ' ὦ Χρέμης.

Χορός

ἔμβα χώρει.

ἄρ' ἔστι τῶν ἀνδρῶν τις ἡμῖν ὅστις ἐπακολουθεῖ;
στρέφου σκόπει, [480](#)

φύλαττε σαυτὴν ἀσφαλῶς, πολλοὶ γὰρ οἱ πανοῦργοι,
μή πού τις ἐκ τοῦπισθεν ὦν τὸ σχῆμα καταφυλάξῃ.
ἀλλ' ὡς μάλιστα τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βιάδιζε:

ἡμῖν δ' ἂν αἰσχύνῃν φέροι

πάσαισι παρὰ τοῖς ἀνδράσιν τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐλεγχθέν. [485](#)
πρὸς ταῦτα συστέλλου σεαυτὴν

καὶ περισκοπούμενη

τὰνθένδε καὶ τὰκεῖσε καὶ

τὰκ δεξιᾶς, μὴ ξυμφορὰ γενήσεται τὸ πρᾶγμα.

ἀλλ' ἐγκονῶμεν: τοῦ τόπου γὰρ ἐγγύς ἐσμεν ἤδη,
ὄθενπερ εἰς ἐκκλησίαν ὠρῶμεθ' ἡνίκ' ἦμεν: [490](#)

τὴν δ' οἰκίαν ἔξεσθ' ὄραν, ὄθενπερ ἡ στρατηγὸς
ἔσθ' ἢ τὸ πρᾶγμ' εὐροῦσ' ὃ νῦν ἔδοξε τοῖς πολίταις.

ὥστ' εἰκὸς ἡμᾶς μὴ βραδύνειν ἔστ' ἐπαναμενούσας
πώγωνας ἐξηρητημένας,

μὴ καὶ τις †ῶψεθ' ἡμᾶς† χημῶν ἴσως κατείπη. [495](#)

ἀλλ' εἶα δεῦρ' ἐπὶ σκιᾶς

ἐλθοῦσα πρὸς τὸ τειχίον

παραβλέπουσα θατέρῳ

πάλιν μετασκεύαζε σαυτὴν αὔθις ἤπερ ἦσθα,

καὶ μὴ βράδυν': ὡς τήνδε καὶ δὴ τὴν στρατηγὸν ἡμῶν [500](#)

χωροῦσαν ἐξ ἐκκλησίας ὀρῶμεν. ἀλλ' ἐπείγου

ἅπασα καὶ μίσει σάκον πρὸς τοῖν γνάθῳιν ἔχουσα:

χαῦται γὰρ ἤκουσιν πάλαι τὸ σχῆμα τοῦτ' ἔχουσαι.

Πραξάγορα

ταυτί μὲν ἡμῖν ὧ̃ γυναῖκες εὐτυχῶς
τὰ πράγματ' ἐκβέβηκεν ἀβουλεύσαμεν. [505](#)
ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὶν τιν' ἀνθρώπων ἰδεῖν,
ρίπτεῖτε χλαίνας, ἐμβὰς ἐκποδῶν ἴτω,
χάλα συναπτοὺς ἡνίας Λακωνικάς,
βακτηρίας ἄφεςθε. καὶ μέντοι σὺ μὲν
ταύτας κατευτρέπιζ', ἐγὼ δὲ βούλομαι [510](#)
εἴσω παρερπύσσασα πρὶν τὸν ἄνδρα με
ἰδεῖν, καταθέσθαι θοιμάτιον αὐτοῦ πάλιν
ὄθενπερ ἔλαβον τᾶλλα θ' ἀξηνεγκάμην.

Χορὸς

κεῖται καὶ δὴ πάνθ' ἄπερ εἶπας, σὸν δ' ἔργον τᾶλλα διδάσκειν,
ὄ τί σοι δρῶσαι ξύμφορον ἡμεῖς δόξομεν ὀρθῶς ὑπακούειν. [515](#)
οὐδεμιᾶ γὰρ δεινότερα σου ξυμμίξασ' οἶδα γυναικί.

Πραξάγορα

περιμείνατέ νυν, ἵνα τῆς ἀρχῆς ἦν ἄρτι κεχειροτόνημαι,
ξυμβούλοισιν πάσαις ὑμῖν χρήσωμαι. καὶ γὰρ ἐκεῖ μοι
ἐν τῷ θορύβῳ καὶ τοῖς δεινοῖς ἀνδρειόταται γεγένησθε.

Βλέπυρος

αὕτη πόθεν ἦκεις Πραξαγόρα; [520](#)

Πραξάγορα

τί δ' ὧ̃ μέλε
σοὶ τοῦθ';

Βλέπυρος

ὄ τί μοι τοῦτ' ἔστιν; ὡς εὐηθικῶς.

Πραξάγορα

οὔτοι παρὰ τοῦ μοιχοῦ γε φήσεις.

Βλέπυρος

οὐκ ἴσως
ένός γε.

Πραξάγορα

καὶ μὴν βασανίσαι τουτί γέ σοι
ἔξεστι.

Βλέπυρος

πῶς;

Πραξάγορα

εἰ τῆς κεφαλῆς ὄζω μύρου.

Βλέπυρος

τί δ'; οὐχὶ βινεῖται γυνὴ κἄνευ μύρου; [525](#)

Πραξάγορα

οὐ δῆτα τάλαν ἔγωγε.

Βλέπυρος

πῶς οὖν ὄρθριον
ᾄχου σιωπῇ θοιμάτιον λαβοῦσά μου;

Πραξάγορα

γυνή μέ τις νύκτωρ ἑταίρα καὶ φίλη
μετεπέμψατ' ὠδίνουσα.

Βλέπυρος

κῆτ' οὐκ ἦν ἐμοὶ
φράσσασαν ἰέναι; [530](#)

Πραξάγορα

τῆς λεχοῦς δ' οὐ φροντίσαι
οὔτως ἐχούσης ᾄνερ;

Βλέπυρος

εἰποῦσάν γέ μοι.
ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι κακόν.

Πραξάγορα

μὰ τῷ θεῷ
ἀλλ' ὥσπερ εἶχον ὠχρόμην: ἐδεῖτο δὲ

ἦπερ μεθῆκέ μ' ἐξιέναι πάση τέχνῃ.

Βλέπυρος

εἴτ' οὐ τὸ σαυτῆς ἰμάτιον ἐχρῆν σ' ἔχειν; [535](#)
ἀλλ' ἔμ' ἀποδύσασ' ἐπιβαλοῦσα τοῦ γκυκλον
ᾧχου καταλιποῦσ' ὡσπερὶ προκείμενον,
μόνον οὐ στεφάνώσασ' οὐδ' ἐπιθεῖσα λήκυθον.

Πραξάγορα

ψῦχος γὰρ ἦν, ἐγὼ δὲ λεπτή κάσθηνής;
ἔπειθ' ἴν' ἀλεαίνοιμι, τοῦτ' ἠμπεσχόμην; [540](#)
σὲ δ' ἐν ἀλέα κατακείμενον καὶ στρώμασιν
κατέλιπον ὄνερ.

Βλέπυρος

αἰ δὲ δὴ Λακωνικαὶ
ᾧχοντο μετὰ σοῦ κατὰ τί γῆ βακτηρία;

Πραξάγορα

ἵνα θοιμάτιον σώσαιμι, μεθυπεδησάμην
μιμουμένη σε καὶ κτυποῦσα τοῖν ποδοῖν [545](#)
καὶ τοὺς λίθους παίουσα τῇ βακτηρία.

Βλέπυρος

οἷσθ' οὖν ἀπολωλεκυῖα πυρῶν ἐκτέα,
ὄν χρῆν ἔμ' ἐξ ἐκκλησίας εἰληφέναι;

Πραξάγορα

μη φροντίσης: ἄρρεν γὰρ ἔτεκε παιδίον.

Βλέπυρος

ἠκκλησία; [550](#)

Πραξάγορα

μὰ Δί' ἀλλ' ἐφ' ἦν ἐγὼ χόμην.
ἀτὰρ γεγένηται;

Βλέπυρος

ναὶ μὰ Δί'. οὐκ ἤδησθά με
φράσαντά σοι χθές;

Πραξάγορα

ἄρτι γ' ἀναμιμνήσκομαι.

Βλέπυρος

οὐδ' ἄρα τὰ δόξαντ' οἴσθα;

Πραξάγορα

μὰ Δί' ἐγὼ μὲν οὔ.

Βλέπυρος

κάθησο τοίνυν σηπίας μασωμένη.
ὕμιν δέ φασι παραδεδόσθαι τὴν πόλιν. [555](#)

Πραξάγορα

τί δρᾶν; ὑφαίνειν;

Βλέπυρος

οὐ μὰ Δί' ἀλλ' ἄρχειν.

Πραξάγορα

τίνων;

Βλέπυρος

ἀπαξαπάντων τῶν κατὰ πόλιν πραγμάτων.

Πραξάγορα

νὴ τὴν Ἀφροδίτην μακαρία γ' ἄρ ἢ πόλις
ἔσται τὸ λοιπόν.

Βλέπυρος

κατὰ τί;

Πραξάγορα

πολλῶν οὔνεκα.

οὐ γὰρ ἔτι τοῖς τολμῶσιν αὐτὴν αἰσχρὰ δρᾶν [560](#)
ἔσται τὸ λοιπόν, οὐδαμοῦ δὲ μαρτυρεῖν,
οὐ συκοφαντεῖν—

Βλέπυρος

μηδαμῶς πρὸς τῶν θεῶν
τουτὶ ποιήσης μηδ' ἀφέλη μου τὸν βίον.

Ἄνῆρ

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν τὴν γυναῖκ' ἕα λέγειν.

Πραξάγορα

μὴ λωποδυτῆσαι, μὴ φθονεῖν τοῖς πλησίον, [565](#)
μὴ γυμνὸν εἶναι μὴ πένητα μηδένα,
μὴ λοιδορεῖσθαι, μὴ 'νεχυραζόμενον φέρειν.

Ἄνῆρ

νῆ τὸν Ποσειδῶ μεγάλα γ', εἰ μὴ ψεύσεται.

Πραξάγορα

ἀλλ' ἀποφανῶ τοῦθ', ὥστε σέ τέ μοι μαρτυρεῖν
καὶ τοῦτον αὐτὸν μηδὲν ἀντειπεῖν ἔμοι. [570](#)

Χορὸς

νῦν δὴ δεῖ σε πυκνήν φρένα καὶ φιλόσοφον ἐγείρειν
φροντίδ' ἐπισταμένην
ταῖσι φίλαισιν ἀμύνειν.
καινὴ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν
ἔρχεται γλώττης ἐπίνοια πολίτην
δῆμον ἐπαγλαῖοῦσα [575](#)
μυρίασιν ὠφελίαισι βίου: δηλοῦν δ' ὅ τί περ δύνασαι
καιρός.
δεῖται γὰρ τοι σοφοῦ τινος ἔξευρήματος ἢ πόλις ἡμῶν.
ἀλλὰ πέραινε μόνον
μήτε δεδραμένα μήτ' εἰρημένα πω πρότερον:
μισοῦσι γὰρ ἦν τὰ παλαιὰ πολλάκις θεῶνται. [580](#)
ἀλλ' οὐ μέλλειν, ἀλλ' ἄπτεσθαι καὶ δὴ χρῆν ταῖς διανοίαις,
ὥς τὸ ταχύνειν χαρίτων μετέχει πλεῖστον παρὰ τοῖσι θεαταῖς.

Πραξάγορα

καὶ μὴν ὅτι μὲν χρηστὰ διδάξω πιστεύω: τοὺς δὲ θεατάς,
εἰ καινοτομεῖν ἐθελήσουσιν καὶ μὴ τοῖς ἡθάσι λίαν
τοῖς τ' ἀρχαίοις ἐνδιατρίβειν, τοῦτ' ἔσθ' ὃ μάλιστα δέδοικα. [585](#)

Βλέπυρος

περὶ μὲν τοίνυν τοῦ καινοτομεῖν μὴ δείσης: τοῦτο γὰρ ἡμῖν
δρᾶν ἀντ' ἄλλης ἀρχῆς ἐστίν, τῶν δ' ἀρχαίων ἀμελήσαι.

Πραξάγορα

μὴ νυν πρότερον μηδεὶς ὑμῶν ἀντείπη μηδ' ὑποκρούση,
πρὶν ἐπίστασθαι τὴν ἐπίνοιαν καὶ τοῦ φράζοντος ἀκοῦσαι.
κοινωνεῖν γὰρ πάντας φήσω χρῆναι πάντων μετέχοντας [590](#)
κάκ ταῦτοῦ ζῆν, καὶ μὴ τὸν μὲν πλουτεῖν, τὸν δ' ἄθλιον εἶναι,
μηδὲ γεωργεῖν τὸν μὲν πολλήν, τῷ δ' εἶναι μηδὲ ταφῆναι,
μηδ' ἀνδραπόδοις τὸν μὲν χρῆσθαι πολλοῖς, τὸν δ' οὐδ' ἀκολούθῳ:

ἀλλ' ἕνα ποιῶ κοινὸν πᾶσιν βίωτον καὶ τοῦτον ὅμοιον.

Βλέπυρος

πῶς οὖν ἔσται κοινὸς ἅπασιν; [595](#)

Πραξάγορα

κατέδδει πέλεθον πρότερός μου.

Βλέπυρος

καὶ τῶν πελέθων κοινωνοῦμεν;

Πραξάγορα

μὰ Δί' ἀλλ' ἔφθης μ' ὑποκρούσας.

τοῦτο γὰρ ἤμελλον ἐγὼ λέξειν: τὴν γῆν πρώτιστα ποιήσω
κοινήν πάντων καὶ ἀργύριον καὶ τᾶλλ' ὅπόσ' ἐστὶν ἐκάστω.
εἴτ' ἀπὸ τούτων κοινῶν ὄντων ἡμεῖς βοσκήσομεν ὑμᾶς
ταμιευόμενα καὶ φειδόμενα καὶ τὴν γνώμην προσέχουσαι. [600](#)

Βλέπυρος

πῶς οὖν ὅστις μὴ κέκτηται γῆν ἡμῶν, ἀργύριον δὲ
καὶ Δαρεικοὺς ἀφανῆ πλοῦτον;

Πραξάγορα

τοῦτ' ἐς τὸ μέσον καταθήσει.
καὶ μὴ καταθεῖς ψευδορκήσει.

Βλέπυρος

κάκτήσατο γὰρ διὰ τοῦτο.

Πραξάγορα

ἀλλ' οὐδέν τοι χρήσιμον ἔσται πάντως αὐτῷ.

Βλέπυρος

κατὰ δὴ τί;

Πραξάγορα

οὐδεὶς οὐδέν πενία δράσει: πάντα γὰρ ἔξουσιν ἅπαντες, [605](#)
ἄρτους τεμάχη μάζας γλαίνας οἶνον στεφάνους ἐρεβίνθους.
ὥστε τί κέρδος μὴ καταθεῖναι; σὺ γὰρ ἐξευρών ἀπόδειξον.

Βλέπυρος

οὐκουν καὶ νῦν οὔτοι μᾶλλον κλέπτουσ' οἷς ταῦτα πάρεσιν;

Πραξάγορα

πρότερόν γ' ὄταῖρ' ὅτε τοῖσι νόμοις διεχρώμεθα τοῖς προτέροισιν:
νῦν δ' ἔσται γὰρ βίος ἐκ κοινοῦ, τί τὸ κέρδος μὴ καταθεῖναι; [610](#)

Βλέπυρος

ἦν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήση καὶ βούληται σκαλαθῦραι,
ἔξει τούτων ἀφελὼν δοῦναι, τῶν ἐκ κοινοῦ δὲ μεθέξει

Ξυγκαταδαρθών.

Πραξάγορα

ἀλλ' ἐξέσται προῖκ' αὐτῶ ξυγκαταδαρθεῖν.
καὶ ταύτας γὰρ κοινὰς ποιῶ τοῖς ἀνδράσι συγκατακεῖσθαι
καὶ παιδοποιεῖν τῶ βουλομένῳ. [615](#)

Βλέπυρος

πῶς οὖν οὐ πάντες ἴασιν
ἐπὶ τὴν ὠραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν;

Πραξάγορα

αἱ φαυλότεραι καὶ σιμότεραι παρὰ τὰς σεμνὰς καθεδοῦνται:
κᾶτ' ἦν ταύτης ἐπιθυμία, τὴν αἰσχροῦν πρῶθ' ὑποκρούσει.

Βλέπυρος

καὶ πῶς ἡμᾶς τοὺς πρεσβύτας, ἦν ταῖς αἰσχροῦσι συνῶμεν,
οὐκ ἐπιλείψει τὸ πέος πρότερον πρὶν ἐκεῖσ' οἷ φῆς ἀφικέσθαι; [620](#)

Πραξάγορα

οὐχὶ μαχοῦνται: περὶ σοῦ θάρρει: μὴ δείσης: οὐχὶ μαχοῦνται.

Βλέπυρος

περὶ τοῦ;

Πραξάγορα

τοῦ μὴ ξυγκαταδαρθεῖν. καὶ σοὶ τοιοῦτον ὑπάρχει.

Βλέπυρος

τὸ μὲν ὑμέτερον γνώμην τιν' ἔχει: προβεβούλευται γάρ, ὅπως ἂν μηδεμιᾶς ἢ τρύπημα κενόν: τὸ δὲ τῶν ἀνδρῶν τί ποιήσῃ; φεύξονται γὰρ τοὺς αἰσχίους, ἐπὶ τοὺς δὲ καλοὺς βαδιοῦνται. [625](#)

Πραξάγορα

ἀλλὰ φυλάξουσ' οἱ φαυλότεροι τοὺς καλλίους ἀπιόντας ἀπὸ τοῦ δειπνου καὶ τηρήσουσ' ἐπὶ τοῖσιν δημοσίοισιν: κοῦκ ἐξέσται παρὰ τοῖσι καλοῖς καὶ τοῖς μεγάλοις καταδαρθεῖν ταῖσι γυναιξὶ πρὶν ἂν τοῖς αἰσχροῖς καὶ τοῖς μικροῖς χαρίσωνται.

Βλέπυρος

ἡ Λυσικράτους ἄρα νυνὶ ρίς ἴσα τοῖσι καλοῖσι φρονήσει. [630](#)

Πραξάγορα

νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ δημοτικὴ γ' ἡ γνώμη καὶ καταχίγη τῶν σεμνοτέρων ἔσται πολλή καὶ τῶν σφραγιῆδας ἐχόντων, ὅταν ἐμβάδ' ἔχων εἴπη πρότερος, 'παραχώρει κἄτ' ἐπιτήρει, ὅταν ἤδη 'γὼ διαπραξάμενος παραδῶ σοὶ δευτεριάξειν.'

Βλέπυρος

πῶς οὖν οὕτω ζώντων ἡμῶν τοὺς αὐτοῦ παῖδας ἕκαστος [635](#) ἔσται δυνατὸς διαγιγνώσκειν;

Πραξάγορα

τί δὲ δεῖ; πατέρας γὰρ ἅπαντας
τοὺς πρεσβυτέρους αὐτῶν εἶναι τοῖσι χρόνοισιν νομιοῦσιν.

Βλέπυρος

οὐκοῦν ἄγξουσ' εὖ καὶ χρηστῶς ἐξῆς τὸν πάντα γέροντα
διὰ τὴν ἄγνοιαν, ἐπεὶ καὶ νῦν γιγνώσκοντες πατέρ' ὄντα
ἄγξουσι. τί δῆθ' ὅταν ἀγνώως ἦ; πῶς οὐ τότε κάπιχεσοῦνται; [640](#)

Πραξάγορα

ἀλλ' ὁ παρεστῶς οὐκ ἐπιτρέψει: τότε δ' αὐτοῖς οὐκ ἔμελ' οὐδὲν
τῶν ἀλλοτριῶν ὅστις τύπτοι: νῦν δ' ἦν πληγέντος ἀκούση,
μὴ αὐτὸν ἐκεῖνον τύπτη δεδιῶς τοῖς δρωῖσιν τοῦτο μαχεῖται.

Βλέπυρος

τὰ μὲν ἄλλα λέγεις οὐδὲν σκαιῶς: εἰ δὲ προσελθὼν Ἐπίκουρος
ἢ Λευκολόφας πάμπαν με καλεῖ, τοῦτ' ἤδη δεινὸν ἀκούσαι. [645](#)

Πραξάγορα

πολὺ μέντοι δεινότερον τούτου τοῦ πράγματός ἐστι,

Βλέπυρος

τὸ ποῖον;

Πραξάγορα

εἶ σε φιλήσειεν Ἄριστυλλος φάσκων αὐτοῦ πατέρ' εἶναι.

Βλέπυρος

οἰμώζοι γ' ἄν καὶ κωκύοι.

Πραξάγορα

σὺ δέ γ' ὄζοις ἄν καλαμίνθης,
ἀλλ' οὔτος μὲν πρότερον γέγονεν πρὶν τὸ ψήφισμα γενέσθαι,
ὥστ' οὐχὶ δέος μὴ σε φιλήσῃ. [650](#)

Βλέπυρος

δεινὸν μὲντ' ἄν ἐπεπόνθη.
τὴν γῆν δὲ τίς ἔσθ' ὁ γεωργήσων;

Πραξάγορα

οἱ δοῦλοι. σοὶ δὲ μελήσει,
ὅταν ἦ δεκάποιν τὸ στοιχεῖον, λιπαρὸν χωρεῖν ἐπὶ δεῖπνον.

Βλέπυρος

περὶ δ' ἱματίων τίς πόρος ἔσται; καὶ γὰρ τοῦτ' ἔστιν ἐρέσθαι.

Πραξάγορα

τὰ μὲν ὄνθ' ὑμῖν πρῶτον ὑπάρξει, τὰ δὲ λοιφ' ἡμεῖς ὑφανοῦμεν.

Βλέπυρος

ἐν ἔτι ζητῶ: πῶς ἦν τις ὄφλη παρὰ τοῖς ἄρχουσι δίκην τῷ, [655](#)
πόθεν ἐκτείσει ταύτην; οὐ γὰρ τῶν κοινῶν γ' ἐστὶ δίκαιον.

Πραξάγορα

ἀλλ' οὐδὲ δίκαι πρῶτον ἔσσονται.

Βλέπυρος

τουτὶ τοῦπος σ' ἐπιτρίψει.

Πραξάγορα

κάγῳ ταύτην γνώμην ἐθέμην: τοῦ γὰρ τάλαν οὐνεκ' ἔσσονται;

Βλέπυρος

πολλῶν οὐνεκα νῆ τὸν Ἀπόλλω: πρῶτον δ' ἐνὸς οὐνεκα δήπου,
ἦν τις ὀφείλων ἐξαρνηῆται. [660](#)

Πραξάγορα

πόθεν οὖν ἐδάνεισ' ὁ δανείσας
ἐν τῷ κοινῷ πάντων ὄντων; κλέπτων δήπου' στ' ἐπίδηλος.

Βλέπυρος

νῆ τὴν Δήμητρ' εὔ γε διδάσκεις. τουτὶ τοίνυν φρασάτω μοι,
τῆς αἰκείας οἱ τύπτοντες πόθεν ἐκτείσουσιν, ἐπειδὰν
εὐωχηθέντες ὑβρίζωσιν; τοῦτο γὰρ οἶμαί σ' ἀπορήσειν.

Πραξάγορα

ἀπὸ τῆς μάχης ἧς σιτεῖται: ταύτης γὰρ ὅταν τις ἀφαιρῇ, [665](#)
οὐχ ὑβριεῖται φαύλως οὕτως αὐθις τῇ γαστρὶ κολασθεῖς.

Βλέπυρος

οὐδ' αὖ κλέπτης οὐδεὶς ἔσται;

Πραξάγορα

πῶς γὰρ κλέψει μετὸν αὐτῶ;

Βλέπυρος

οὐδ' ἀποδύσουσ' ἄρα τῶν νυκτῶν;

Πραξάγορα

οὐκ ἦν οἴκοι γε καθεύδης,
οὐδ' ἦν γε θύραζ' ὥσπερ πρότερον: βίωτος γὰρ πᾶσιν ὑπάρξει.
ἦν δ' ἀποδύη γ', αὐτὸς δώσει. τί γὰρ αὐτῶ πρᾶγμα μάχεσθαι; [670](#)
ἕτερον γὰρ ἰὼν ἐκ τοῦ κοινοῦ κρεῖττον ἐκείνου κομιεῖται.

Βλέπυρος

οὐδὲ κυβεύσουσ' ἄρ' ἄνθρωποι;

Πραξάγορα

περὶ τοῦ γὰρ τοῦτο ποιήσει;

Βλέπυρος

τὴν δὲ δίαιταν τίνα ποιήσεις;

Πραξάγορα

κοινήν πᾶσιν. τὸ γὰρ ἄστυ
μίαν οἴκησίν φημι ποιήσῃσιν συρρήξασ' εἰς ἓν ἅπαντα,
ὥστε βαδίζῃσιν ὡς ἀλλήλους. [675](#)

Βλέπυρος

τὸ δὲ δεῖπνον ποῦ παραθήσεις;

Πραξάγορα

τὰ δικαστήρια καὶ τὰς στοιὰς ἀνδρῶνας πάντα ποιήσω.

Βλέπυρος

τὸ δὲ βῆμα τί σοι χρήσιμον ἔσται;

Πραξάγορα

τοὺς κρατῆρας καταθήσω
καὶ τὰς ὑδρίας, καὶ ῥαψωδεῖν ἔσται τοῖς παιδαρίοισιν
τοὺς ἀνδρείους ἐν τῷ πολέμῳ, κεῖ τις δειλὸς γεγένηται,
ἵνα μὴ δειπνῶσ' αἰσχυρόμενοι. [680](#)

Βλέπυρος

νή τὸν Ἀπόλλω χάριέν γε.
τὰ δὲ κληρωτήρια ποῖ τρέψεις;

Πραξάγορα

εἰς τὴν ἀγορὰν καταθήσω:
κῆρα στήσασα παρ' Ἀρμοδίῳ κληρώσω πάντας, ἕως ἂν
εἰδῶς ὁ λαχῶν ἀπίη χαίρων ἐν ὁποίῳ γράμματι δειπνεῖ:
καὶ κηρύξει τοὺς ἐκ τοῦ βῆτ' ἐπὶ τὴν στοιὰν ἀκολουθεῖν
τὴν βασίλειον δειπνήσοντας: τὸ δὲ θῆτ' ἐς τὴν παρὰ ταύτην, [685](#)
τοὺς δ' ἐκ τοῦ κάμπ' ἐς τὴν στοιὰν χωρεῖν τὴν ἀλφιτόπωλιν.

Βλέπυρος

ἵνα κάπτωσιν;

Πραξάγορα

μὰ Δί' ἄλλ' ἴν' ἐκεῖ δειπνῶσιν.

Βλέπυρος

ὄτω δὲ τὸ γράμμα
μὴ ἕξελκυσθῆ καθ' ὃ δειπνήσει, τούτους ἀπελῶσιν ἅπαντες.

Πραξάγορα

ἀλλ' οὐκ ἔσται τοῦτο παρ' ἡμῖν:
πᾶσι γὰρ ἄφθονα πάντα παρέξομεν, [690](#)
ὥστε μεθυσθεῖς αὐτῶ στεφάνῳ
πᾶς τις ἄπεισιν τὴν δᾶδα λαβών.
αἱ δὲ γυναῖκες κατὰ τὰς διόδους
προσπίπτουσαι τοῖς ἀπὸ δείπνου

τάδε λέξουσιν: ‘δεῦρο παρ’ ἡμᾶς: [695](#)
ἐνθάδε μεῖράξ ἔσθ’ ὠραία.’
‘παρ’ ἐμοὶ δ’ ἕτερα’
φήσει τις ἄνωθ’ ἐξ ὑπερώου,
‘καὶ καλλίστη καὶ λευκοτάτη:
πρότερον μέντοι δεῖ σε καθεύδειν [700](#)
αὐτῆς παρ’ ἐμοί.’
τοῖς εὐπρεπέσιν δ’ ἀκολουθοῦντες
καὶ μειρακίοις οἱ φαυλότεροι
τοιιάδ’ ἐροῦσιν: ‘ποῖ θεῖς οὗτος;
πάντως οὐδὲν δράσεις ἐλθών:
τοῖς γὰρ σιμοῖς καὶ τοῖς αἰσχροῖς [705](#)
ἐψήφισται προτέροις βινεῖν,
ὕμᾶς δὲ τέως θρῖα λαβόντας
διφόρου συκῆς
ἐν τοῖς προθύροισι δέφεσθαι.’

Πραξάγορα

φέρε νυν φράσον μοι, ταῦτ’ ἀρέσκει σφῶν; [710](#)

Βλέπυρος

πάνυ.

Πραξάγορα

βαδιστέον τᾶρ’ ἐστὶν εἰς ἀγορὰν ἐμοί,
ἴν’ ἀποδέχωμαι τὰ προσιόντα χρήματα,
λαβοῦσα κηρύκαιναν εὐφωνόν τινα.
ἐμὲ γὰρ ἀνάγκη ταῦτα δρᾶν ἡρημένην
ἄρχειν, καταστήσαί τε τὰ ξυσσίτια, [715](#)
ὅπως ἂν εὐωχῆσθε πρῶτον τήμερον.

Βλέπυρος

ἤδη γὰρ εὐωχησόμεσθα;

Πραξάγορα

φήμ' ἐγώ.

ἔπειτα τὰς πόρναις καταπαῦσαι βούλομαι
ἀπαξιάσασας.

Βλέπυρος

ἵνα τί;

Πραξάγορα

δῆλον τουτογί:

ἵνα τῶν νέων ἔχωσιν αὐται τὰς ἀκμάς. [720](#)
καὶ τὰς γε δούλας οὐχὶ δεῖ κοσμουμένας
τὴν τῶν ἐλευθέρων ὑφαρπάζειν Κύπριν,
ἀλλὰ παρὰ τοῖς δούλοισι κοιμᾶσθαι μόνον
κατωνάκην τὸν χοῖρον ἀποτετιλμένας.

Βλέπυρος

φέρε νυν ἐγώ σοι παρακολουθῶ πλησίον, [725](#)
ἵν' ἀποβλέπωμαι καὶ λέγωσί μοι ταδί,
τὸν τῆς στρατηγοῦ τοῦτον οὐ θαυμάζετε;

Ἄνηρ Α

ἐγὼ δ' ἵν' εἰς ἀγοράν γε τὰ σκευὴ φέρω,
προχειριοῦμαι κάξετάσω τὴν οὐσίαν.

Κοιμάτιον Χοροῦ

Ἄνηρ Α

χώρει σὺ δεῦρο κινὰχύρα καλὴ καλῶς [730](#)
τῶν χρημάτων θύραζε πρώτη τῶν ἐμῶν,
ὅπως ἂν ἐντετριμμένη κληφορῆς,
πολλοὺς κάτω δὴ θυλάκους στρέψασ' ἐμούς.
ποῦ' σθ' ἢ διφροφόρος; ἢ χύτρα δεῦρ' ἔξιθι,
νὴ Δία μέλαινά γ', οὐδ' ἂν εἰ τὸ φάρμακον [735](#)
ἔψουσ' ἔτυχεσ' ᾧ Λυσικράτης μελαίνεται.
ἴσω παρ' αὐτήν, δεῦρ' ἴθ', ἢ κοιμώτρια.
φέρε δεῦρο ταύτην τὴν ὑδρίαν ὑδριαφόρε
ἐνταῦθα. σὺ δὲ δεῦρ' ἢ κιθαρωδὸς ἔξιθι,
πολλάκις ἀναστήσασά μ' εἰς ἐκκλησίαν [740](#)
ἄωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον.
ὁ τὴν σκάφην λαβὼν προίτω: τὰ κηρία
κόμιζε, τοὺς θαλλοὺς καθίστη πλησίον,
καὶ τὼ τρίποδ' ἐξένεγκε καὶ τὴν λήκυθον.
τὰ χυτρίδι' ἦδη καὶ τὸν ὄχλον ἀφίετε. [745](#)

Ἄνηρ Β

ἐγὼ καταθήσω τὰμά; κακοδαίμων ἄρα
ἄνηρ ἔσομαι καὶ νοῦν ὀλίγον κεκτημένος.
μὰ τὸν Ποσειδῶ γ' οὐδέποτ', ἀλλὰ βασανιῶ
πρώτιστον αὐτὰ πολλάκις καὶ σκέψομαι.
οὐ γὰρ τὸν ἐμὸν ἰδρωῖτα καὶ φειδωλίαν [750](#)
οὐδὲν πρὸς ἔπος οὕτως ἀνοήτως ἐκβαλῶ,
πρὶν ἂν ἐκπύθωμαι πᾶν τὸ πρᾶγμα' ὅπως ἔχει.
οὔτος τί τὰ σκευάρια ταυτὶ βούλεται;
πότερον μετοικιζόμενος ἐξενήνοχας
αὐτ' ἢ φέρεις ἐνέχυρα θήσων; [755](#)

Ἄνῆρ Α

οὐδαμῶς.

Ἄνῆρ Β

τί δῆτ' ἐπὶ στοίχου 'στὶν οὕτως; οὔτι μὴ
Ἰέρωνι τῷ κήρυκι πομπὴν πέμπετε;

Ἄνῆρ Α

μὰ Δί' ἄλλ' ἀποφέρειν αὐτὰ μέλλω τῇ πόλει
ἔς τὴν ἀγορὰν κατὰ τοὺς δεδομένους νόμους.

Ἄνῆρ Β

μέλλεις ἀποφέρειν; [760](#)

Ἄνῆρ Α

πάνυ γε.

Ἄνῆρ Β

κακοδαίμων ἄρ' εἶ
νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα.

Ἄνῆρ Α

πῶς;

Ἄνῆρ Β

πῶς; ῥαδίως.

Ἄνῆρ Α

τί δ'; οὐχὶ πειθαρχεῖν με τοῖς νόμοισι δεῖ;

Ἄνῆρ Β

ποίοισιν ᾧ δύστηνε;

Ἄνῆρ Α

τοῖς δεδογμένοις.

Ἄνῆρ Β

δεδογμένοισιν; ὡς ἀνόητος ἦσθ' ἄρα.

Ἄνῆρ Α

ἀνόητος; [765](#)

Ἄνῆρ Β

οὐ γάρ; ἡλιθιώτατος μὲν οὖν
ἀπαξαπάντων.

Ἄνῆρ Α

ὅτι τὸ ταπτόμενον ποιῶ;

Ἄνῆρ Β

τὸ ταπτόμενον γὰρ δεῖ ποιεῖν τὸν σώφρονα;

Ἄνῆρ Α

μάλιστα πάντων.

Ἄνῆρ Β

τὸν μὲν οὖν ἀβέλτερον.

Ἄνῆρ Α

σὺ δ' οὐ καταθεῖναι διανοεῖ;

Ἄνῆρ Β

φυλάξομαι,
πρὶν ἂν γ' ἴδω τὸ πλῆθος ὃ τι βουλεύεται. [770](#)

Ἄνῆρ Α

τί γὰρ ἄλλο γ' ἢ φέρειν παρεσκευασμένοι
τὰ χρήματ' εἰσίν;

Ἄνῆρ Β

ἀλλ' ἰδὼν ἐπειθόμεν.

Ἄνῆρ Α

λέγουσι γοῦν ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Ἄνῆρ Β

λέξουσι γάρ.

Ἄνῆρ Α

καί φασιν οἴσιν ἀράμενοι.

Ἄνῆρ Β

φήσουσι γάρ.

Ἄνῆρ Α

ἀπολεῖς ἀπιστῶν πάντ'. [775](#)

Ἄνῆρ Β

ἀπιστήσουσι γάρ.

Ἄνῆρ Α

ὁ Ζεὺς σέ γ' ἐπιτρέψειεν.

Ἄνῆρ Β

ἐπιτρίψουσι γάρ.
οἴσειν δοκεῖς τιν' ὅστις αὐτῶν νοῦν ἔχει;
οὐ γὰρ πάτριον τοῦτ' ἐστίν, ἀλλὰ λαμβάνειν
ἡμᾶς μόνον δεῖ νῆ Δία: καὶ γὰρ οἱ θεοί:
γνώσει δ' ἀπὸ τῶν χειρῶν γε τῶν ἀγαλμάτων: [780](#)
ὅταν γὰρ εὐχόμεσθα διδόναι τὰγαθά,
ἔστηκεν ἐκτείνοντα τὴν χεῖρ' ὑπίαν
οὐχ ὥς τι δώσοντ' ἀλλ' ὅπως τι λήψεται.

Ἄνῆρ Α

ὦ δαιμόνι' ἀνδρῶν ἕα με τῶν προὔργου τι δρᾶν.
ταυτί γάρ ἐστι συνδετέα. ποῦ μοῦσθ' ἰμάς; [785](#)

Ἄνῆρ Β

ὄντως γὰρ οἴσεις;

Ἄνῆρ Α

ναὶ μὰ Δία, καὶ δὴ μὲν οὔν
τωδὶ ξυνάπτω τῷ τρίποδε.

Ἄνῆρ Β

τῆς μωρίας,
τὸ μηδὲ περιμείναντα τοὺς ἄλλους ὅ τι
δράσουσιν εἶτα τηνικαῦτ' ἤδη—

Ἄνῆρ Α

τί δρᾶν;

Ἄνῆρ Β

ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι. [790](#)

Ἄνῆρ Α

ἵνα δὴ τί;

Ἄνῆρ Β

σεισμὸς εἰ γένοιτο πολλάκις
ἢ πῦρ ἀπότροπον, ἢ διάξειεν γαλῆ,
παύσαιτ' ἂν ἐσφέροντες ὤμβρόντητε σύ.

Ἄνῆρ Α

χαρίεντα γοῦν πάθοιμ' ἂν, εἰ μὴ 'χοιμ' ὅποι
ταῦτα καταθείμην. [795](#)

Ἄνῆρ Β

μὴ γὰρ οὐ λάβῃς ὅποι:
θάρρει, καταθήσεις, κἂν ἔνης ἔλθῃς.

Ἄνῆρ Α

τιή;

Ἄνῆρ Β

ἐγῶδα τούτους χειροτονοῦντας μὲν ταχύ,
ἅπτ' ἂν δὲ δόξῃ ταῦτα πάλιν ἀρνουμένους.

Ἄνῆρ Α

οἴσουσιν ὧ τᾶν.

Ἄνῆρ Β

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

Ἄνῆρ Α

ἀμέλει κομοῦσιν. [800](#)

Ἄνῆρ Β

ἦν δὲ μὴ κομίσωσι, τί;

Ἄνῆρ Α

μαχούμεθ' αὐτοῖς.

Ἄνῆρ Β

ἦν δὲ κρείττους ὧσι, τί;

Ἄνῆρ Α

ἄπειμ' ἐάσας.

Ἄνῆρ Β

ἦν δὲ πωλῶσ' αὐτά, τί;

Ἄνῆρ Α

διαρραγείης.

Ἄνῆρ Β

ἦν διαρραγῶ δέ, τί;

Ἄνῆρ Α

καλῶς ποιήσεις.

Ἄνῆρ Β

σὺ δ' ἐπιθυμήσεις φέρειν;

Ἄνῆρ Α

ἔγωγε: καὶ γὰρ τοὺς ἑμαυτοῦ γείτονας [805](#)
ὄρῳ φέροντας.

Ἄνῆρ Β

πάνυ γ' ἂν οὔν Ἀντισθένης
αὐτ' εἰσενέγκοι: πολὺ γὰρ ἐμμελέστερον
πρότερον χέσαι πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας.

Ἄνῆρ Α

οἴμωζε.

Ἄνῆρ Β

Καλλίμαχος δ' ὁ χοροδιδάσκαλος
αὐτοῖσιν εἰσοίσει τι; [810](#)

Ἄνῆρ Α

πλείω Καλλίου.

Ἄνῆρ Β

ἄνθρωπος οὗτος ἀποβαλεῖ τὴν οὐσίαν.

Ἄνῆρ Α

δεινά γε λέγεις.

Ἄνῆρ Β

τί δεινόν; ὥσπερ οὐχ ὀρῶν
ἀεὶ τοιαῦτα γιγνόμενα ψηφίσματα.
οὐκ οἶσθ' ἐκεῖν' οὔδοξε τὸ περὶ τῶν ἀλῶν;

Ἄνῆρ Α

ἔγωγε. [815](#)

Ἄνῆρ Β

τοὺς χαλκοῦς δ' ἐκείνους ἠνίκα
ἐψηφισάμεθ', οὐκ οἶσθα;

Ἄνηρ Α

καὶ κακόν γέ μοι
τὸ κόμμ' ἐγένετ' ἐκεῖνο. πωλῶν γὰρ βότρυς
μεστήν ἀπῆρα τὴν γνάθον χαλκῶν ἔχων
κᾶπειτ' ἐχώρουν εἰς ἀγορὰν ἐπ' ἄλφιτα.
ἔπειθ' ὑπέχοντος ἄρτι μου τὸν θύλακον, [820](#)
ἀνέκραγ' ὁ κῆρυξ μὴ δέχεσθαι μηδένα
χαλκοῦν τὸ λοιπόν: 'ἀργύρω γὰρ χρώμεθα.'

Ἄνηρ Β

τὸ δ' ἔναγχος οὐχ ἅπαντες ἡμεῖς ὠμνυμεν
τάλαντ' ἔσεσθαι πεντακόσια τῇ πόλει
τῆς τετταρακοστῆς, ἣν ἐπόρισ' Εὐριπίδης; [825](#)
κευθὺς κατεχρύσου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην:
ὄτε δὴ δ' ἀνασκοπούμενοις ἐφαίνετο
ὁ Διὸς Κόρινθος καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν,
πάλιν κατεπίττου πᾶς ἀνὴρ Εὐριπίδην.

Ἄνηρ Α

οὐ ταῦτὸν ὦ τᾶν. τότε μὲν ἡμεῖς ἤρχομεν, [830](#)
νῦν δ' αἱ γυναῖκες.

Ἄνηρ Β

ἄς ἐγὼ φυλάξομαι
νῆ τὸν Ποσειδῶ μὴ κατουρήσωσί μου.

Ἄνηρ Α

οὐκ οἶδ' ὅ τι ληρεῖς, φέρε σὺ τ' ἀνάφορον ὁ παῖς.

Κηρύκαινα

ὦ πάντες ἄστοί, νῦν γὰρ οὕτω ταῦτ' ἔχει,
χωρεῖτ' ἐπείγεσθ' εὐθὺ τῆς στρατηγίδος, [835](#)
ὅπως ἂν ὑμῖν ἡ τύχη κληρουμένοις
φράση καθ' ἕκαστον ἄνδρ' ὅποι δειπνήσετε:
ὡς αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπινησησμένοι
ἀγαθῶν ἀπάντων καὶ παρεσκευασμένοι,
κλίναί τε σισυρῶν καὶ δαπιδῶν ἴνενασμένοι†, [840](#)
κρατῆρα συγκιρνᾶσιν, αἱ μυροπώλιδες
ἔστασ' ἐφεξῆς, τὰ τεμάχη ῥιπίζεται,
λαγῶ' ἀναπηγνύασι, πόπανα πέττεται,
στέφανοι πλέκονται, φρύγεται τραγήματα,
χύτρας ἔτνους ἔψουσι αἱ νεώταται. [845](#)
Σμοῖος δ' ἐν αὐταῖς ἵππικὴν στολὴν ἔχων
τὰ τῶν γυναικῶν διακαθαίρει τρύβλια.
Γέρων δὲ χωρεῖ γλανίδα καὶ κονίποδε
ἔχων, καχάζων μεθ' ἑτέρου νεανίου:
ἐμβὰς δὲ κεῖται καὶ τρίβων ἐρριμμένος. [850](#)
πρὸς ταῦτα χωρεῖθ', ὡς ὁ τὴν μᾶζαν φέρων
ἔστηκεν: ἀλλὰ τὰς γνάθους διοίγνυτε.

Ἄνηρ Β

οὐκοῦν βαδιοῦμαι δῆτα. τί γὰρ ἔστηκ' ἔχων
ἐνταῦθ', ἐπειδὴ ταῦτα τῇ πόλει δοκεῖ;

Ἄνηρ Α

καὶ ποῖ βαδιεῖ σὺ μὴ καταθεῖς τὴν οὐσίαν; [855](#)

Ἄνῆρ Β

ἐπὶ δεῖπνον.

Ἄνῆρ Α

οὐ δῆτ', ἦν γ' ἐκείναις νοῦς ἐνῆ,
πρὶν γ' ἂν ἀπενέγκης.

Ἄνῆρ Β

ἀλλ' ἀποίσω.

Ἄνῆρ Α

πηνίκα;

Ἄνῆρ Β

οὐ τοῦμόν ὅ τᾶν ἐμποδῶν ἔσται.

Ἄνῆρ Α

τί δή;

Ἄνῆρ Β

ἐτέρους ἀποίσειν φήμ' ἔθ' ὑστέρους ἐμοῦ.

Ἄνῆρ Α

βαδιεῖ δὲ δειπνήσων ὅμως; [860](#)

Ἄνῆρ Β

τί γὰρ πάθω;
τὰ δυνατὰ γὰρ δεῖ τῇ πόλει ξυλλαμβάνειν
τοὺς εὖ φρονοῦντας.

Ἄνῆρ Α

ἦν δὲ κωλύσωσι, τί;

Ἄνῆρ Β

ὁμόσ' εἴμι κύψας.

Ἄνῆρ Α

ἦν δὲ μαστιγῶσι, τί;

Ἄνῆρ Β

καλούμεθ' αὐτάς.

Ἄνῆρ Α

ἦν δὲ καταγελῶσι, τί;

Ἄνῆρ Β

ἐπὶ ταῖς θύραις ἐστῶς— [865](#)

Ἄνῆρ Α

τί δράσεις; εἶπέ μοι.

Ἄνῆρ Β

τῶν ἐσφερόντων ἀρπάσομαι τὰ σιτία.

Ἄνῆρ Α

βάδιζε τοίνυν ὕστερος· σὺ δ' ὄ Σίκων
καὶ Παρμένων αἴρεσθε τὴν παμπησίαν.

Ἄνῆρ Β

φέρε νυν ἐγὼ σοι ξυμφέρω.

Ἄνῆρ Α

μὴ μηδαμῶς.

δέδοικα γὰρ μὴ καὶ παρὰ τῇ στρατηγίδι, [870](#)
ὅταν κατατιθῶ, προσποιῆ τῶν χρημάτων.

Ἄνῆρ Β

νῆ τὸν Δία δεῖ γοῦν μηχανήματός τινος,
ὅπως τὰ μὲν ὄντα χρήμαθ' ἔξω, τοισδεδὶ
τῶν ματτομένων κοινῇ μεθέξω πως ἐγώ.
ὀρθῶς ἔμοιγε φαίνεται· βαδιστέον [875](#)
ὁμός' ἐστὶ δειπνήσοντα κοῦ μελλητέον.

Κομμάτιον Χοροῦ

Γραῦς Α

τί ποθ' ἄνδρες οὐχ ἤκουσιν; ὥρα δ' ἦν πάλαι:
ἐγὼ δὲ καταπεπλασμένη ψιμυθίῳ
ἔστηκα καὶ κροκωτὸν ἠμφιεσμένη
ἄργος, μινυρομένη τι πρὸς ἑμαυτὴν μέλος, [880](#)
ἄργος, μινυρομένη τι πρὸς ἑμαυτὴν μέλος,
παίζουσα. πῶς ἂν περιλάβοιμ' αὐτῶν τινὰ
παριόντα; Μοῦσαι δεῦρ' ἴτ' ἐπὶ τοῦμόν στόμα,
μελύδριον εὐροῦσαί τι τῶν Ἰωνικῶν.

Νεᾶνις

νῦν μὲν με παρακύψασα προὔφθης ὦ σαπρά.
ᾧου δ' ἐρήμας οὐ παρούσης ἐνθάδε [885](#)
ἐμοῦ τρυγήσειν καὶ προσάξεσθαί τινα
ἄδουσ': ἐγὼ δ' ἦν τοῦτο δρᾶς ἀντάσομαι.
κεῖ γὰρ δι' ὄχλου τοῦτ' ἐστὶ τοῖς θεωμένοις,
ὅμως ἔχει τερπνόν τι καὶ κωμωδικόν.

Γραῦς Α

τούτῳ διαλέγου κάποχώρησον: σὺ δὲ [890](#)
φιλοττάριον ἀύλητὰ τοὺς ἀύλους λαβῶν
ἄξιον ἐμοῦ καὶ σοῦ προσαύλησον μέλος.

Γραῦς Α

εἴ τις ἀγαθὸν βούλεται παθεῖν
τι, παρ' ἐμοὶ χρῆ καθεύδειν.

οὐ γὰρ ἐν νέαις τὸ σοφὸν ἕνεστιν [895](#)
ἀλλ' ἐν ταῖς πεπειραῖς:
οὐδέ τις στέργειν ἂν ἐθέλοι μᾶλλον ἢ γὰ
τὸν φίλον ὧπερ ξυνείην,
ἀλλ' ἐφ' ἕτερον ἂν πέτοιο.

Νεᾶνις

μὴ φθόνει ταῖσιν νέαισι. [900](#)
τὸ τρυφερόν γὰρ ἐμπέφυκε
τοῖς ἀπαλοῖσι μηροῖς
κάπῃ τοῖς μήλοις ἐπανθεῖ: σὺ δ' ὧ γραῦ,
παραλέεξαι κἀντέτριψαι,
τῷ θανάτῳ μέλημα. [905](#)

Γραῦς Α

ἐκπέσοι σου τὸ τρῆμα
τό τ' ἐπικλιντρον ἀποβάλοιο
βουλομένη σποδεῖσθαι,
κάπῃ τῆς κλίνης ὄφιν εὖροις
καὶ προσελκύσαιο ...
βουλομένη φιλήσαι. [910](#)

Νεᾶνις

αἰαῖ τί ποτε πείσομαι;
οὐχ ἦκει μουταῖρος;
μόνη δ' αὐτοῦ λείπομ': ἦ
γὰρ μοι μήτηρ ἄλλη
βέβηκε: †καὶ τᾶλλ' οὐδὲν μετὰ ταῦτα δεῖ λέγειν†.
ἀλλ' ὧ μαῖ' ἵκετεύομαι, κάλει [915](#)
τὸν Ὀρθαγόραν, ὅπως

σαυτῆς κατόναι', ἀντιβολῶ σε.

Γραῦς Α

ἤδη τὸν ἀπ' Ἰωνίας
τρόπον τάλαινα κνησιᾶς:
δοκεῖς δέ μοι καὶ λάβδα κατὰ τοὺς Λεσβίους. [920](#)
ἀλλ' οὐκ ἂν ποθ' ὑφαρπάσαιο
τὰμὰ παίγνια: τὴν δ' ἐμὴν
ῶραν οὐκ ἀπολεῖς οὐδ' ἀπολήψει.

Νεᾶνις

ἄδ' ὅποσα βούλει καὶ παράκυφθ' ὥσπερ γαλῆ:
οὐδεὶς γὰρ ὡς σέ πρότερον εἴσεισ' ἀντ' ἐμοῦ. [925](#)

Γραῦς Α

οὔκουν ἐπ' ἐκφοράν γε.

Νεᾶνις

καινόν γ' ὄ σαπρά.

Γραῦς Α

οὐ δῆτα.

Νεᾶνις

τί γὰρ ἂν γραῖ καινά τις λέγοι;

Γραῦς Α

οὐ τοῦμόν ὀδυνήσει σε γῆρας.

Νεᾶνις

ἀλλὰ τί;
ἤγχουσα μᾶλλον καὶ τὸ σὸν ψιμύθιον;

Γραῦς Α

τί μοι διαλέγει; [930](#)

Νεᾶνις

σὺ δὲ τί διακύπτεις;

Γραῦς Α

ἐγώ;
ἄδω πρὸς ἑμαυτὴν Ἐπιγένει τὼμῳ φίλω.

Νεᾶνις

σοὶ γὰρ φίλος τίς ἐστιν ἄλλος ἢ Γέρης;

Γραῦς Α

δείξει γε καὶ σοί. τάχα γὰρ εἴσιν ὡς ἐμέ.

Νεᾶνις

ὁδὶ γὰρ αὐτός ἐστιν.

Γραῦς Α

οὐ σοῦ γ' ὄλεθρε
δεόμενος οὐδέν. [935](#)

Νεᾶνις

νῆ Δί' ὃ φθίνυλλα σὺ
δείξει τάχ' αὐτός, ὡς ἔγωγ' ἀπέρχομαι.

Γραῦς Α

κᾶγωγ', ἵνα γνῶς ὡς πολὺ σου μεῖζον φρονῶ.

Νεανίας

εἴθ' ἔξιην παρὰ τῇ νέᾳ καθεύδειν,
καὶ μὴ δ' εἰ πρότερον διασποδῆσαι
ἀνάσιμον ἢ πρεσβυτέραν: [940](#)
οὐ γὰρ ἀνασχετὸν τοῦτό γ' ἔλευθέρω.

Γραῦς Α

οἰμῶζων ἄρα νῆ Δία σποδήσεις.
οὐ γὰρ τὰπὶ Χαριξένης τάδ' ἐστίν.
κατὰ τὸν νόμον ταῦτα ποιεῖν
ἔστι δίκαιον, εἰ δημοκρατούμεθα. [945](#)
ἄλλ' εἴμι τηρήσουσ' ὅ τι καὶ δράσει ποτέ.

Νεανίας

εἴθ' ὧ θεοὶ λάβοιμι τὴν καλὴν μόνην,
ἐφ' ἣν πεπωκῶς ἔρχομαι πάλαι ποθῶν.

Νεᾶνις

ἐξηπάτησα τὸ κατάρατον γράδιον:
φρούδη γάρ ἐστιν οἰομένη μ' ἔνδον μένειν. [950](#)
ἄλλ' οὔτοσι γὰρ αὐτὸς οὗ 'μεμνήμεθα.

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ,
φίλον ἐμόν, δεῦρό μοι
πρόσελθε καὶ ξύνευνος
τὴν εὐφρόνην ὅπως ἔσει.
πάνυ γάρ τις ἔρωσ με δονεῖ
τῶνδε τῶν σῶν βοστρύχων. [955](#)
ἄτοπος δ' ἔγκειταί μοί τις
πόθος, ὅς με διακναίσας ἔχει.
μέθεσ, ἰκνοῦμαί σ' Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τόνδ' ἐς εὐνήν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

Νεανίας

δεῦρο δὴ δεῦρο δὴ, [960](#)
καὶ σύ μοι καταδραμοῦσα
τὴν θύραν ἄνοιξον
τήνδ': εἰ δὲ μή, καταπεσῶν κείσομαι.
φίλον, ἀλλ' ἐν τῷ σῶ
βούλομαι κόλπῳ πληκτίζεσθαι
μετὰ τῆς σῆς πυγῆς. [965](#)
Κύπρι τί μ' ἐκμαίνεις ἐπὶ ταύτῃ;
μέθεσ, ἰκνοῦμαί σ' Ἔρωσ,
καὶ ποιήσον τήνδ' ἐς εὐνήν
τὴν ἐμὴν ἰκέσθαι.

Νεᾶνις

καὶ ταῦτα μέντοι μετρίως πρὸς τὴν ἐμὴν ἀνάγκην
εἰρημέν' ἐστίν. σὺ δέ μοι, φίλτατον, ὦ ἱκετεύω, [970](#)
ἄνοιξον ἀσπάζου με:
διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω.

Νεανίας

ὦ χρυσοδαίδαλον ἐμὸν μέλημα, Κύπριδος ἔρνος,
μέλιττα Μούσης, Χαρίτων θρέμμα, Τρυφῆς πρόσωπον,
ἄνοιξον ἀσπάζου με:
διὰ τοι σὲ πόνους ἔχω. [975](#)

Γραῦς Α

οὗτος τί κόπτεις; μῶν ἐμὲ ζητεῖς;

Νεανίας

πόθεν;

Γραῦς Α

καὶ τὴν θύραν γ' ἤραπτες.

Νεανίας

ἀποθάνοιμ' ἄρα.

Γραῦς Α

τοῦ δαὶ δεόμενος δᾶδ' ἔχων ἐλήλυθας;

Νεανίας

Ἄναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον.

Γραῦς Α

τίνα;

Νεανίας

οὐ τὸν Σεβῖνον, ὃν σὺ προσδοκᾶς ἴσως. [980](#)

Γραῦς Α

νὴ τὴν Ἀφροδίτην, ἣν τε βούλη γ' ἦν τε μή.

Νεανίας

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τὰς ὑπερεξηκοντέεις
εἰσάγομεν, ἀλλ' εἰσαῦθις ἀναβεβλήμεθα.
τὰς ἐντὸς εἴκοσιν γὰρ ἐκδικάζομεν.

Γραῦς Α

ἐπὶ τῆς προτέρας ἀρχῆς γε ταῦτ' ἦν ὃ γλύκων: [985](#)
νυνὶ δὲ πρῶτον εἰσάγειν ἡμᾶς δοκεῖ.

Νεανίας

τῷ βουλομένῳ γε κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

Γραῦς Α

ἀλλ' οὐδὲ δειπνεῖς κατὰ τὸν ἐν πεττοῖς νόμον.

Νεανίας

οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγεις: τηνδεδί μοι κρουστέον.

Γραῦς Α

ὅταν γε κρούσης τὴν ἐμήν πρῶτον θύραν. [990](#)

Νεανίας

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ κρησέραν αἰτούμεθα.

Γραῦς Α

οἶδ' ὅτι φιλοῦμαι: νῦν δὲ θαυμάζεις ὅτι
θύρασί μ' ἠῦρες: ἀλλὰ πρόσαγε τὸ στόμα.

Νεανίας

ἀλλ' ὦ μέλ' ὀρρωδῶ τὸν ἐραστήν σου.

Γραῦς Α

τίνα;

Νεανίας

τὸν τῶν γραφέων ἄριστον. [995](#)

Γραῦς Α

οὗτος δ' ἔστι τίς;

Νεανίας

ὄς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους.
ἀλλ' ἄπιθ', ὅπως μὴ σ' ἐπὶ θύραισιν ὄψεται.

Γραῦς Α

οἶδ' οἶδ' ὅ τι βούλει.

Νεανίας

καὶ γὰρ ἐγὼ σε νῆ Δία.

Γραῦς Α

μὰ τὴν Ἀφροδίτην ἢ μ' ἔλαχε κληρουμένη,
μὴ 'γὼ σ' ἀφήσω. [1000](#)

Νεανίας

παραφρονεῖς ὧ γράδιον.

Γραῦς Α

ληρεῖς: ἐγὼ δ' ἄξω σ' ἐπὶ τάμᾳ στρώματα.

Νεανίας

τί δῆτα κρεάγρας τοῖς κάδοις ὠνούμεθα,
ἐξὸν καθέντα γράδιον τοιουτονὶ
ἐκ τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ξυλλαμβάνειν;

Γραῦς Α

μὴ σκῶπτέ μ' ὅ τάλαν ἀλλ' ἔπου δεῦρ' ὡς ἐμέ. [1005](#)

Νεανίας

ἀλλ' οὐκ ἀνάγκη μουστίν, εἰ μὴ τῶν ἐμῶν
τὴν πεντακοσιοστὴν κατέθηκας τῇ πόλει.

Γραῦς Α

νῆ τὴν Ἀφροδίτην δεῖ γε μέντοι σ'. ὡς ἐγὼ
τοῖς τηλικούτοις ξυγκαθεύδουσ' ἦδομαι.

Νεανίας

ἐγὼ δὲ ταῖς γε τηλικαύταις ἄχθομαι, [1010](#)
κοῦκ ἂν πιθοίμην οὐδέποτ'.

Γραῦς Α

ἀλλὰ νῆ Δία
ἀναγκάσει τουτί σε.

Νεανίας

τοῦτο δ' ἔστι τί;

Γραῦς Α

ψήφισμα, καθ' ὃ σε δεῖ βαδίζειν ὡς ἐμέ.

Νεανίας

λέγ' αὐτὸ τί ποτε κᾶστι.

Γραῦς Α

καὶ δὴ σοι λέγω.

ἔδοξε ταῖς γυναιξίν, ἦν ἀνὴρ νέος [1015](#)
νέας ἐπιθυμῆ, μὴ σποδεῖν αὐτὴν πρὶν ἂν
τὴν γραῦν προκρούση πρῶτον: ἦν δὲ μὴ 'θέλη
πρότερον προκρούειν ἀλλ' ἐπιθυμῆ τῆς νέας,
ταῖς πρεσβυτέραις γυναιξίν ἔστω τὸν νέον
ἔλκειν ἀνατεῖ λαβομένας τοῦ παττάλου. [1020](#)

Νεανίας

οἴμοι Προκρούστης τήμερον γενήσομαι.

Γραῦς Α

τοῖς γὰρ νόμοις τοῖς ἡμετέροισι πειστέον.

Νεανίας

τί δ' ἦν ἀφαιρηταί μ' ἀνήρ τῶν δημοτῶν
ἢ τῶν φίλων ἐλθών τις;

Γραῦς Α

ἀλλ' οὐ κύριος
ὑπὲρ μέδιμνόν ἐστ' ἀνήρ οὐδεὶς ἔτι. [1025](#)

Νεανίας

ἐξωμοσία δ' οὐκ ἔστιν;

Γραῦς Α

οὐ γὰρ δεῖ στροφῆς.

Νεανίας

ἀλλ' ἔμπορος εἶναι σκήψομαι.

Γραῦς Α

κλάων γε σύ.

Νεανίας

τί δήτα χρή δρᾶν;

Γραῦς Α

δεῦρ' ἀκολουθεῖν ὡς ἐμέ.

Νεανίας

καὶ ταῦτ' ἀνάγκη μουσί;

Γραῦς Α

Διομήδειά γε.

Νεανίας

ὑποστόρεσαί νυν πρῶτα τῆς ὀριγάνου [1030](#)
καὶ κλήμαθ' ὑπόθου συγκλάσασα τέτταρα,
καὶ ταινίωσαι καὶ παράθου τὰς ληκύθους,
ὔδατός τε κατάθου τοῦστρακον πρὸ τῆς θύρας.

Γραῦς Α

ἦ μὴν ἔτ' ὠνήσει σὺ καὶ στεφάνην ἐμοί.

Νεανίας

νὴ τὸν Δί' ἦνπερ ἦ γέ που τῶν κηρίνων: [1035](#)
οἴμαι γὰρ ἔνδον διαπεσεῖσθαί σ' αὐτίκα.

Νεᾶνις

ποῖ τοῦτον ἔλκεις;

Γραῦς Α

τὸν ἐμὸν αὐτῆς εἰσάγω.

Νεᾶνις

οὐ σωφρονοῦσά γ': οὐ γὰρ ἡλικίαν ἔχει
παρὰ σοὶ καθεύδειν τηλικούτος ὢν, ἐπεὶ
μήτηρ ἂν αὐτῷ μᾶλλον εἴησιν ἢ γυνή. [1040](#)
ὥστ' εἰ καταστήσεσθε τοῦτον τὸν νόμον,
τὴν γῆν ἅπασαν Οἰδιπόδων ἐμπλήσετε.

Γραῦς Α

ὦ παμβδελυρὰ φθονοῦσα τόνδε τὸν λόγον
ἐξηῦρες: ἀλλ' ἐγὼ σε τιμωρήσομαι.

Νεανίας

νὴ τὸν Δία τὸν σωτῆρα κεχάρισαί γέ μοι [1045](#)
ὦ γλυκύτετον τὴν γραῦν ἀπαλλάξασά μου:
ὥστ' ἀντὶ τούτων τῶν ἀγαθῶν εἰς ἐσπέραν
μεγάλην ἀποδώσω καὶ παχεῖάν σοι χάριν.

Γραῦς Β

αὕτη σὺ ποῖ τονδὶ παραβᾶσα τὸν νόμον
ἔλκεις, παρ' ἐμοὶ τῶν γραμμᾶτων εἰρηκότων [1050](#)
πρότερον καθεύδειν αὐτόν;

Νεανίας

οἴμοι δεῖλαιος.
πόθεν ἐξέκυψας ὦ κάκιστ' ἀπολουμένη;

τοῦτο γὰρ ἐκείνου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον.

Γραῦς Β

βάδιζε δεῦρο.

Νεανίας

μηδαμῶς με περιίδης
ἐλκόμενον ὑπὸ τῆσδ' ἀντιβολῶ σ'. [1055](#)

Γραῦς Β

ἀλλ' οὐκ ἐγώ,
ἀλλ' ὁ νόμος ἔλκει σ'.

Νεανίας

οὐκ ἐμέ γ', ἀλλ' ἔμπουσά τις
ἐξ αἵματος φλύκταιναν ἠμφιεσμένη.

Γραῦς Β

ἔπου μαλακίων δεῦρ' ἀνύσας καὶ μὴ λάλει.

Νεανίας

ἴθι νυν ἕασον εἰς ἄφοδον πρώτιστά με
ἐλθόντα θαρρῆσαι πρὸς ἑμαυτόν: εἰ δὲ μή, [1060](#)
αὐτοῦ τι δρῶντα πυρρὸν ὄψει μ' αὐτίκα
ὑπὸ τοῦ δέους.

Γραῦς Β

θάρρει, βάδιζ': ἔνδον χεσεῖ.

Νεανίας

δέδοικα κἀγὼ μὴ πλέον γ' ἢ βούλομαι.
ἀλλ' ἐγγυητάς σοι καταστήσω δύο
ἀξιόχρεως.

Γραῦς Β

μή μοι καθίστη.

Γραῦς Γ

ποῑ σὺ ποῑ [1065](#)
χωρεῖς μετὰ ταύτης;

Νεανίας

οὐκ ἔγωγ', ἀλλ' ἔλκομαι.
ἀτὰρ ἦτις εἶ γε, πόλλ' ἀγαθὰ γένοιτό σοι,
ὅτι μ' οὐπεριεΐδες ἐπιτριβέντ'. ὦ Ἡράκλεις
ὦ Πᾶνες ὦ Κορύβαντες ὦ Διοσκόρω,
τοῦτ' αὖ πολὺ τούτου τὸ κακὸν ἐξωλέστερον. [1070](#)
ἀτὰρ τί τὸ πρᾶγμ' ἔστ' ἀντιβολῶ τουτί ποτε;
πότερον πίθηκος ἀνάπλεως ψιμυθίου,
ἢ γραῦς ἀνεστηκυῖα παρὰ τῶν πλειόνων;

Γραῦς Γ

μὴ σκῶπτέ μ' ἀλλὰ δεῦρ' ἔπου.

Γραῦς Β

δευρὶ μὲν οὔν.

Γραῦς Γ

ὥς οὐκ ἀφήσω σ' οὐδέποτ'. [1075](#)

Γραῦς Β

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

Νεανίας

διασπάσεσθέ μ' ὧ κακῶς ἀπολούμεναι.

Γραῦς Β

ἐμοὶ γὰρ ἀκολουθεῖν σ' ἔδει κατὰ τὸν νόμον.

Γραῦς Γ

οὐκ ἦν ἐτέρα γε γραῦς ἔτ' αἰσχίων φανῆ.

Νεανίας

ἦν οὔν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἀπόλωμαι κακῶς,
φέρει πῶς ἐπ' ἐκείνην τὴν καλὴν ἀφίξομαι; [1080](#)

Γραῦς Γ

αὐτὸς σκόπει σύ: τάδε δέ σοι ποιητέον.

Νεανίας

ποτέρας προτέρας οὔν κατελάσας ἀπαλλαγῶ;

Γραῦς Β

οὐκ οἶσθα; βαδιεῖ δεῦρ'.

Νεανίας

ἀφέτω νύν μ' αὐτήι.

Γραῦς Γ

δευρὶ μὲν οὔν ἴθ' ὡς ἔμ'.

Νεανίας

ἦν ἡδί μ' ἀφῆι.

Γραῦς Β

ἀλλ' οὐκ ἀφήσω μὰ Δία σ'. [1085](#)

Γραῦς Γ

οὐδὲ μὴν ἐγώ.

Νεανίας

χαλεπαί γ' ἂν ἦστε γενόμενοι πορθμῆς.

Γραῦς Β

τιή;

Νεανίας

ἔλκοντε τοὺς πλωτῆρας ἂν ἀπεκναίετε.

Γραῦς Β

σιγῇ βιάδιζε δεῦρο.

Γραῦς Γ

μὰ Δί' ἄλλ' ὥς ἐμέ.

Νεανίας

τουτὶ τὸ πρᾶγμα κατὰ τὸ Καννωνοῦ σαφῶς
ψήφισμα, βινεῖν δεῖ με διαλελημμένον. [1090](#)
πῶς οὖν δικωπεῖν ἀμφοτέρας δυνήσομαι;

Γραῦς Β

καλῶς, ἐπειδὴν καταφάγῃς βολβῶν χύτραν.

Νεανίας

οἷμοι κακοδαίμων ἐγγύς ἤδη τῆς θύρας
ἐλκόμενός εἰμ'.

Γραῦς Β

ἀλλ' οὐδὲν ἔσται σοι πλέον.
ξυνεσπεσοῦμαι γὰρ μετὰ σοῦ. [1095](#)

Νεανίας

μὴ πρὸς θεῶν:
ἐνὶ γὰρ ξυνέχεσθαι κρεῖττον ἢ δυοῖν κακοῖν.

Γραῦς Γ

νῆ τὴν Ἐκάτην ἐάν τε βούλη γ' ἦν τέ μή.

Νεανίας

ὦ τρισκακοδαίμων εἰ γυναῖκα δεῖ σαπρὰν
βινεῖν ὅλην τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν,
κᾶπειτ' ἐπειδὴν τῆσδ' ἀπαλλαγῶ, πάλιν [1100](#)
φρύνην ἔχουσαν λήκυθον πρὸς ταῖς γνάθοις.
ἄρ' οὐ κακοδαίμων εἰμί; βαρυδαίμων μὲν οὖν
νῆ τὸν Δία τὸν σωτῆρ' ἀνὴρ καὶ δυστυχής,
ὅστις τοιούτοις θηρίοις συνείρομαι.
ὄμως δ' ἐάν τι πολλὰ πολλάκις πάθω [1105](#)
ὑπὸ τοῖνδε τοῖν κασαλβάδοιιν δεῦρ' ἐσπλέων,
θάψαι μ' ἐπ' αὐτῷ τῷ στόματι τῆς ἐσβολῆς,
καὶ τήνδ' ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος
ζῶσαν καταπιτώσαντες εἶτα τὼ πόδε
μολυβδοχοήσαντες κύκλω περὶ τὰ σφυρὰ [1110](#)

ἄνω 'πιθεῖναι πρόφασιν ἀντὶ ληκύθου.

Θεραπαίνα

ὦ μακάριος μὲν δῆμος, εὐδαίμων δ' ἐγώ,
αὐτὴ τέ μοι δέσποινα μακαριωτάτη,
ὕμεις θ' ὅσαι παρέστατ' ἐπὶ ταῖσιν θύραις
οἱ γείτονές τε πάντες οἷ τε δημόται, [1115](#)
ἐγώ τε πρὸς τούτοισιν ἢ διάκονος,
ἥτις μεμύρισμαι τὴν κεφαλὴν μυρώμασιν,
ἀγαθοῖσιν ὦ Ζεῦ: πολὺ δ' ὑπερπέπαικεν αὖ
τούτων ἀπάντων τὰ Θάσι' ἀμφορείδια.
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ ἐμμένει πολὺν χρόνον: [1120](#)
τὰ δ' ἄλλ' ἀπανθήσαντα πάντ' ἀπέπτετο:
ὥστ' ἐστὶ πολὺ βέλτιστα, πολὺ δῆτ' ὦ θεοί.
κέρασον ἄκρατον, εὐφρανεῖ τὴν νύχθ' ὄλην
ἐκλεγομένης ὅ τι ἂν μάλιστ' ὁσμὴν ἔχη.
ἀλλ' ὦ γυναῖκες φράσατέ μοι τὸν δεσπότην, [1125](#)
τὸν ἄνδρ', ὅπου 'στί, τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Χορὸς

αὐτοῦ μένουσ' ἡμῖν γ' ἂν ἐξευρεῖν δοκεῖς.

Θεραπαίνα

μάλισθ': ὁδὶ γὰρ ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχεται.
ὦ δέσποτ' ὦ μακάριε καὶ τρισόλβιε.

Βλέπυρος

ἐγώ; [1130](#)

Θεραπαίνα

σὺ μέντοι νῆ Δί' ὥς γ' οὐδεις ἀνήρ.
τίς γὰρ γένοιτ' ἂν μᾶλλον ὀλβιώτερος,
ὅστις πολιτῶν πλεῖον ἢ τρισμυρίων
ὄντων τὸ πλῆθος οὐ δεδείπνηκας μόνος;

Χορὸς

εὐδαμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς.

Θεραπαίνα

ποῖ ποῖ βαδίζεις; [1135](#)

Βλέπυρος

ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔρχομαι.

Θεραπαίνα

νῆ τὴν Ἀφροδίτην πολὺ γ' ἀπάντων ὕστατος.
ὄμως δ' ἐκέλευε συλλαβοῦσάν μ' ἡ γυνὴ
ἄγειν σε καὶ τασδί μετὰ σοῦ τὰς μείρακας.
οἶνος δὲ Χίος ἐστι περιλειμμένος
καὶ τᾶλλ' ἀγαθὰ. πρὸς ταῦτα μὴ βραδύνετε, [1140](#)
καὶ τῶν θεατῶν εἴ τις εὔνους τυγχάνει,
καὶ τῶν κριτῶν εἰ μή τις ἐτέρωσε βλέπει,
ἴτω μεθ' ἡμῶν: πάντα γὰρ παρέξομεν.

Βλέπυρος

οὐκ οὖν ἅπανσι δῆτα γενναίως ἐρεῖς
καὶ μὴ παραλείψεις μηδέν', ἀλλ' ἐλευθέρως [1145](#)
καλεῖς γέροντα μειράκιον παιδίσκον; ὡς
τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἐστ' ἐπεσκευασμένον
ἀπαξάπασιν, ἦν ἀπίωσιν οἴκαδε.
ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον ἤδη 'πέιξομαι:
ἔχω δέ τοι καὶ δᾶδα ταυτηνὴ καλῶς. [1150](#)

Χορὸς

τί δῆτα διατρίβεις ἔχων, ἀλλ' οὐκ ἄγεις
τασδί λαβών; ἐν ὅσῳ δὲ καταβαίνεις, ἐγὼ
ἐπάσομαι μέλος τι μελλοδειπνικόν.
σμικρὸν δ' ὑποθέσθαι τοῖς κριταῖσι βούλομαι.

τοῖς σοφοῖς μὲν τῶν σοφῶν μεμνημένοις κρίνειν ἐμέ, [1155](#)
τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ:
σχεδὸν ἅπαντας οὖν κελεύω δηλαδὴ κρίνειν ἐμέ,
μηδὲ τὸν κληρὸν γενέσθαι μηδὲν ἡμῖν αἴτιον,
ὅτι προείληχ': ἀλλὰ πάντα ταῦτα χρή μεμνημένους
μὴ 'πιорκεῖν ἀλλὰ κρίνειν τοὺς χοροὺς ὀρθῶς αἰεὶ, [1160](#)
μηδὲ ταῖς κακαῖς ἐταίραις τὸν τρόπον προσεικέναι,
αἱ μόνον μνήμην ἔχουσι τῶν τελευταίων αἰεὶ.

ὦ ὦ ὦρα δῆ,
ὦ φίλαι γυναικες, εἴπερ μέλλομεν τὸ χρῆμα δρᾶν,
ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὑπαποκινεῖν. κρητικῶς οὖν τῷ πόδε [1165](#)
καὶ σὺ κίνει.

Βλέπυρος

τοῦτο δρῶ.

Χορὸς

καὶ τάσδε νῦν ...

Λαγαράς τοῖν σκελίσκοιν τὸν ῥυθμόν.

τάχα γὰρ ἔπεισι

λοπαδοτεμαχοσελαχογαλο-
κраниολειψανοδριμυποτριμματο- [1170](#)

σιλφιοτυρομελιτοκατακεχυμενο-
κιχλεπικοσσυφοφαττοπεριστερα-
λεκτρονοπτεκεφαλλιοκιγκλοπε-
λειολαγωσிரαιοβαφητραγα-
νοπτερυγών: σὺ δὲ ταῦτ' ἀκροασάμενος [1175](#)

ταχὺ καὶ ταχέως λαβὲ τρύβλιον:

εἶτα λαβὼν κόνισαι

λέκιθον, ἴν' ἐπιδειπνῆς:

ἀλλὰ λαιμάττουσί που.

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὶ εὐαί. [1180](#)

δειπνήσομεν, εὐοῖ εὐαί,

εὐαί, ὡς ἐπὶ νίκη:

εὐαί, εὐαί, εὐαί, εὐαί.

Σχετικά με την ψηφιακή έκδοση

Αυτό το e-book προέρχεται από την δικτυακή βιβλιοθήκη [Βικιθήκη](#)^[1]. Αυτή η πολύγλωσση ψηφιακή βιβλιοθήκη που οικοδομείται από εθελοντές, είναι αφιερωμένη στην ανάπτυξη μιας ελεύθερης προβάσιμης συλλογής εκδόσεων κάθε είδους: μυθιστορήματα, ποιήματα, περιοδικά, επιστολές...

Διανέμουμε τα βιβλία μας δωρεάν, ξεκινώντας από έργα που δεν υπόκεινται σε πνευματικά δικαιώματα ή διακινούνται υπό ελεύθερες άδειες χρήσης. Είστε ελεύθερος να χρησιμοποιήσετε τα e-book μας για οποιοδήποτε σκοπό (περιλαμβανομένης της εμπορικής εκμετάλλευσης), υπό τους όρους της άδειας [Creative Commons Attribution-ShareAlike 3.0 Unported](#)^[2] ή, κατ'επιλογή σας, αυτούς της [GNU FDL](#)^[3].

Η Βικιθήκη σταθερά ζητά νέα μέλη. Κατά την υλοποίηση αυτού του βιβλίου, πιθανό να κάναμε κάποια λάθη. Μπορείτε να τα αναφέρετε σε [αυτή τη σελίδα](#)^[4].

Οι ακόλουθοι χρήστες συνεισέφεραν σε αυτό το βιβλίο:

- Francois-Pier

- JoeyChen

-
1. [↑ http://el.wikisource.org](http://el.wikisource.org)
 2. [↑ http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0](http://www.creativecommons.org/licenses/by-sa/3.0)
 3. [↑ http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html](http://www.gnu.org/copyleft/fdl.html)
 4. [↑ https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1](https://el.wikisource.org/wiki/%CE%92%CE%B9%CE%BA%CE%B9%CE%B8%CE%AE%CE%BA%CE%B7:%CE%93%CF%81%CE%B1%CE%BC%CE%BC%CE%B1%CF%84%CE%B5%CE%AF%CE%B1)